

தமிழ் இலக்கியம் - திரண்டாமாண்ட
நான்காம் பகுதி

சுந்தரமயங்காதான் -

* காப்பியங்கள்

முன்னமைந்தரன் - காப்பியங்கள்

அடி-1 - சிவப்பதிகாரம்

தமிழ்க்காப்பியங்கள் உருவகாப்பியங்கள், சிறு காப்பியங்கள்

என இயைகப்படும். சிவப்பதிகாரமும் பண்புகளையும் இரட்டைக்காப்பியங்கள்' என்று அழைக்கப்படுகின்றன. சிவப்பதிகாரம் முதல்காப்பியமாகப் போற்றப்படுகின்றது. ஆணை கயந்தயன் காவல்காவலர்கள். 5016 அடிகளை உடையது. சிற்றுகாண்டவர்களுக்கும் 30 காணதகளுக்கும் உள்ளன.

ஆணை நாடகக்காப்பியம்' என்றும் அழைப்பர். இந்தமிழ் காப்பியம், சிவந்தரகாப்பியம், கணக்காப்பியம், குறையகாப்பியம், சிவக்காப்பியம் என்றெல்லாம் திருநாலை அழைப்பர்.

உத்திககாண்டம்

சிவப்பதிகாரத்தின் சிற்றாடையுடனும் உத்திககாண்டம் ஆகும். இதில் 7 காணதகள் உள்ளன.

1. இன்றககுறைய காரம் உசுத்திகள்

கணவனை கிழந்த கண்ணகி திரிசுசுயங்குண்டு உசுத்தி, மண்கள் பிணைந்த ஒரு வேடுவைக யத்தின் அடியில் பிணைந்த காரணமருந்தான். அங்கு உத்தி திணைப்புணாதுகணைக்க காவல் காக்கும் மண்கள், கண்ணகியைப் பார்த்தி, 'எம் இத்தயனான வள்ளியம் மையைப் போல் அழகுடன், எம் கண்ணின் குறையினிர். நின்தாம் யாவினா? ' என்று அணவனை அறிந்தும் கண்ணகி,

மணம் பிணைந்த மகிழ்வுமாதகமும், அதன் மண்ணையும் அடியுமாத, உவிய துணையானது என் சிலமாக உத்தி. என் கணவனையும் அறிவப் பறிக்காதுத் தீதன்.

அதன்பின் கப்பல கங்கை உத்தி நிர்த்திந்தென். திணை பிணைந்தவன் யான்' என்றான்

* பத்தினியைப் பாடுதல்

உபரிய லக்ஷ்ண மாநகர்க்கு தீ தீர்து கணத்த-
வசின் கணவணை, வாணோர் கூழப் பவர்தொடும் அப்-
பத்தினிக் காகக் கொடுத்த நினைவையோ வுப்பற்றிய!
சுகலே அலணைப் போற்றிப் பாடுவோம் என்றனர்.

தோழ்! லக்ஷ்ண அபசனாவணை தன் சுகலே
கிணறியினடுதலு நீடுகிணைன் அணாவ் தொகுக் கீடும்
மாடங்கன் நிரம்பல லக்ஷ்ண நகலே தீப்படுமாறு தகயீழன்!
அலணைப் போற்றிப் பாடுவோம். "வாணை உலுப்பணை நம்
காதலணை லணவணை தகை" என்கும் அலணை வேண்டிப்
பாடுவோம் வாடுகன்.

அவன் உபடுமையுற்றவன்! பத்தினிப் பணை
கனாவ் போற்றி வணைக்கத்தக்கவன்! வுப்பற்ற அரஅப்படி
போன்ற அனின் துத்திணை உடையவன். பசுமையுடைய நம்
முனத்தலே சுகலேகின்றான்.

அவன் கணவணை, வாணோர், தாமே
தகாண்டு உத்தி அவன்பாற் தொகுத்தி, அலணைப் போற்றிதனை
வெழியார்கன்.

வானக வாழ்கின்றான தேவர்கன் தொகுத்தி
போற்றிக் காட்டகத்திலே லவங்கை மரத்தின் கீழ், ஒரு
காரிகையான் நின்றான். அப்பகு நின்றவன். தன் கணவனோ
நினைவான வானுலக வாழ்க்கையையும் உபற்றினான்.

அந்நினைவம் மீளவும் பறப்பவ்வாதலணைப்
போற்றி யாம் பாடுவதற்கு, உவ்வுடும் ஒரு நோண்பணைப்
தபஜலதிக என்கீகற் கணணகியைப் போற்றிப்
பாடுவார்கன்.

2. காட்சி காணக் கூறும் தசய்தி

சேர ஸ்ரீமான் தசய்திட்டுவன் டணலவளம் காணச்
சென்றான். தண்ணாதி வேய்கை மரத்தடியில் நின்றதும், தாம்
கண்ட அதிசய நுகழ்வாணையம் குன்றக் குறவர் அழைக்கிறார்.
அப்பொழுது ஸ்ரீமான் தசய்திட்டுவன் பல பொருட்களைக் காணிக் கையாகத்
தந்தார்.

யாணையின் உணர்மையான தந்திரிகள், அகிர்ப்படை
இலயல், சந்திரன் கட்டை, சந்திரக்கிட்டி, அல்கணத்திரன்,
ஏவக்தகாடி, கடுமொக்திகாடி, அணையான கிழங்குகள், மயம்-
படிநீர், பலாப்பழம், உரையுப் படிநீர், நின்றிடு இடைகள்,
சீனி, சிவகம், புளி, யாணை, திரிடு, கிரடி என்பனவற்றின்கூடும்
புணர் பல பொருட்களைத் தனையாகத் தந்தார்.

பிறகு கண்ணாகிய பற்றி சாத்திராரகைய
சேரஸ்ரீமான், திரவல் திரவல்கோயல் அநனைக் கேட்டறிந்தார்.
பிறகு கண்ணாகிக் கல் கொண்டு வந்து திரிப்படை செய்த
முடி தசய்திார். கையத்திரிடுத் கல் கொண்டு வர முடியல்
அப்பொழுது அவ்வவன் கொண்டு வந்த, பட்டி
மண்ணாக்கிடுத் தம் கடுத்தினைக் கீழ்கின்றான்.

தீன்கொற்றம் பன்னாண்டு வாழ்க! நம்மையொத்த
வந்திரர்கள், நம்மொடு பணத்தீர்க்க கொண்டு கொடுக்கிற
முன்க்கொடியும் மீன்கொடியும் பணகப்பறத்தீர்க்கு, தோற்ற
வெள்ளர், ஆணை அப்பொழுது அச்சய்தி எட்டுத் தினைகனிவும்
சென்ற பறவையு.

தொல்கா, கீலிகள், கடுநாடா, உல்கை, கலிகர்,
கட்டையர் கடுமொயார், உட அரியலொடு வந்து, தமந்நாட்டுப்
பணயுடன் கைகலந்த அந்நாள், திசைய யாணை
வேட்டைகள், எம் கண்கனிவின்றும் என்ரும் டணையாதவை.

காங்கைப் போயாற்றின திரிப் பெருக்கிடு எழு
கோமகளை நீ திரிடைய அந்நாள், அரியமன்னர்கள்
அயரும் பெருக்கு வருவனையாகி, எதித்தி தின்ற தின் போர்க்-
கொலத்தின் உய்மையை, எண்ணிப்பென்.

தப்பறத பெருநாட்டை, சூழவும் தமந்நாடாக்கிய

நிலை, கண்ணகக் கருதினாய் எண்ணால், நிண்ண எதிர் ப்பவர்
 கிம்முதிர் வெகம் ^{உரும} முடியும், கிண்ண. கிடய பணைகீடு எம்
 கோமான் உசுவிய கடயன் உருக்க வெகம்புக்காகவே
 உதவின், வடதிசையயுள்ள மண்ணவடுக் குகவிவாய்,
 தன் தமது நண்ணாட்டுச் சூழலையிணையுடைய இவ்,
 கயல், ஹி உகயகொடுககைத் தத்தே நாடுகளிலும்
 பருக்க விடுமாறு இப்போதே தெரிவப் போம்" எண்ணான்.
 பன் உத்தியல் போர்ப்பணு முனித்தது.

இ. கால்கோட் காந்த - உசய்திகள்

சேரன் உசவீடுவெண் படைப் பெருக்கோடு
 உடநாடு உசுவியுந்த அருகைய கைய உகலோகணை உசய்யி-
 பட்டது. படைத்தணைவர்கள், அமைச்சர்கள், நிமித்திகள்
 முதலியோர் கைக்கு கொண்டனர்.

நிமித்திகள் மண்ணினிடம் வடதிசைப்
 போடுகிச் சுவீய கீழலு நவீய முடித்தம் எண்ணான்.
 மண்ணன், வாணம் இடையம் வடதிசை குடாக்கிப் பெய்யப்பீ,
 என் உண்ணயட்டான்.

கரிய வானிணை ஏதீய வெடுத்தகையான
 உசவீடுவெண், மனாந்த வந்திப் புழினைத் தன் அழகிய
 திருமுயலே சூட்டி, வடதிசைப் படைபெயடுப்பிற்காகப்
 போர்க்கோவந் கொண்டான்.

போடுகிச் சுவீயம் உழுவல் நீவகியன்
 பாடிவீடு அமைத்த ஜய்வெடுத்தான் அப்பொழுது,
 வானியங்கு ணிவர்கள் வாழ்த்தினர்.

உசவீடுகோணை உடைய வேடுதர்
 பெருமானின் உகவம் பெருகினார்

அணையகத்திலே நாடகம்களிர் நூற்றுவடுண் சீர்தயன்
 உந்தி மண்ண வணங்கிணான். "உசங்கொல் வேட்டு" திண்ணாடு
 வேற்றைமயின்ற நட்புண்டய நூற்றவர் சண்ணடும், உடதினை
 நோக்கிச் சீரமான் யுறப்படுவது கடவுள் எழுந்தற்காண ஒரு
 கல்பக்காகவே என்றான், ஆங்கிய கமயத்திலே கன்னிணைக்
 கால்கொண்ட, பெருகிவடும் நீரிணை மைய கங்கைகயிலே
 தீர்ப்படை செய்வு, யாடும் அங்கிக தொணார்ந்திதும் சந்நம்
 மையோம் என்றான்" எனிசும் கூறினான்.

பிறகு மண்ணன் உடநாடுகுகின்றான்.
 உடமண்ணர் கயூடன் கணக உசியடும் சீர்தி, எண்ணகத்தித்
 திழிநின் சந்நவை யாடும் கண்ணோம்' எனிசும் கயூ அண்ணவடும்
 பெரும்படையுடன் சீரணை எதிர்த்தான்.

பெரும்போர் நடைபெற்றது யாணைப்படை,
 கயூம், சீரணை, சீர், தாயாட் படைகயூம் போரிட்டன.
 சூழர் படைகள் உடசந்யின் களிர்க்கின் பெர்க்கணை அந்திண
 சீரணைகின் சூடுகொர் பாழாயின. சீரணை சூம்வைப்புகவச
 சீரணான். போஸ் கணக உசியர் அகப்பட்டனர். மண்ணன்
 கமயம் குகிற் கண்ணக சினைவழக்கி
 கணக உசியர் தணயங் கண்ண சிமந்திவரச் செய்தான்.

4. தீர்ப்படைக்காணக கயூம்செய்தி

சீரணை சசங்குட்டுவன் சினைப் பெருகுந்திய
 வேலைந்திய தன்னுடைய தாணை வீரடுண், தங்கைப்
 போர்யாற்றின் கணரயிடத்தி குகின்று, அண்ணவடும் வணங்கி
 திந்திய மத்திணக் கடவுளுக்காண கன்னிணை, தீர்ப்படைச்
 செய்வது சம்பந்தமான நூல்களின் திந்திணை நண்டு
 அறிந்த மாக்களின் உதவகலோடு, முணையமு தீர்ப்படையுடன்
 செய்வத்தான்.

பின் ஆரிய மன்னர்களான நூற்றீவர்
கண்ணர் அடைந்தனர். அவர்கள் கங்கைக பேர்யாற்றின்
தண் கரையல் அடைந்த பாலுதிட்டல் அவர்களின் விரி
ஸாகக் கொண்டுடன் தங்கியிருந்தனர்.

பேரின் உயற்றிபற்ற வீரர்களை அணைவல்
கிணர் உடுக' என அடைந்தும் பொன்னால் செய்யப்பற்ற
மயரினை பெருமனின் பெருமனெல்லாம் கழிந்து போகும்
அளவும் கிடுகிடு, அவர்க்கெல்லாம் உரிமைபாகக் கொடுத்த
பாராட்டினான்.

அதிடுவந்த மடவன், எம் கோமான் வாழ்க!
மாதவ மடந்தையின் காணல் உரிப்பால் கணகவிசயாகளது
முடியணிந்த தலைகளை நெருத்து உட்டது. கிள் சூழ்ந்த
கிடுகிடுமல்லாம் நின்கீடு அடங்கியதாக உயற்றிகொண்ட
கீள்கின்ற அரூ! நீ வாழ்வாயாக!" என்று வாழ்த்தினான்.

மன்னன் கங்கையாட உரக் காரணம் யாது?
என உணர்வானான்.

மாதவ கனிவரண அதத்தியர் வாழ்கின்ற
பொதிய மணலைய வலம் செய்வு உட்டு, குமரியின் அடிய
பெருந்தீயையல் தீராமலுட்டு, யான் மீண்டு கொண்படு
அப்பொழுது மயுறு கொண்டிருந்தான். | - துண்

பாண்டிய மன்னனை ஒரு சுவம்பினை
கண்ணகி உவன்றான். என்கு செய்தைய அங்கு
கேட்டுடன்.

மாதர்யானவன், யான் அடைக்கல்
பேணாது கிழந்து உட்டுடன் என்கு கய் கருவன் நடு
சாம வேளையகல், மயுறு பெருப்பெயுள்ளன மடுந்து தாணல்
மார்த்தாளர்.

கயுத்தியபுகள், 'கயர் பினை என்னிடம்
உந்திதான் பயன் உணர்த்துகோ?' என்கு எண்ண
மீண்பா பெருப்பெருந்து உயர்ஜீர்த்தான்.

மகாரிஸ் மகன் கிறிஸ்து மெய்த கேட்டு மரணத்து

- உடன் சிறையாணை மண்ணை கிறிஸ்து போகான்

கண்ணகியன் பிணை கேட்ட மரணங்கள் தன் மெய்து கிறிஸ்து சிறையாணை.

மண்ணை உயர்ந்திடுவாட்டான். மரதையும சிறையாகி உட்பான்.

எனவே, 'என் உயர்க் கேட்டு போன்கிறிஸ்தோடு' உள்நாள் ஆதவால் நன்னினைபு கவிதைகயல் பிளாபுப் பாவச் சினைமையப் போக்க உருதுன்' என்றான்.

ஆரிய அரசரை மெய்து உணகச்சுடு தெய்தினைச்சீடுப் புறப்படுகின்ற தன் மெய்துச் சினைமையுடைய தானம், தன் சிறையே கேட்கிப் புறப்பட்டான் சிறையினான்.

ந. நடுகநீ காணது கையும் மெய்துகள்

பத்தினியான கண்ணகிக் கேட்கியதற்கிடுது மகாரிஸ் மெய்து கவினியை பழுவம் அமைத்தான் சிறையினான். தன்மண்ணை உணையாதுடன் மெய்துடன்க் தன் அரசவை கரும் கிடமாகிய மெய்தியல் மண்டபத்துமீறிடுத்தான்.

அல்லாது நின் மெய்க நாதிகள் பிணைமையை அறிந்துமகாரிஸ்தான். அங்கு மாலமன் உருது அருக்கினை உணையாய்ச் மெய்ய உய்யுத்தானான்.

மண்ணை! நன்னினைபு கண்ணார்கள் அயர்ந்த சிறிது மெய்க்களால் மெய்ப்பட்ட புகழினை மெய்யுடைய - உய்யும் அயர்கள் அணையலும் கிப்பாதுகயல்வை.

உகலே யாக்ைக டிலையற்றது. சன்பக்த உணர்ந்துகளை!
 வானவர்கள் போற்றுகின்ற வழியினை
 டினக்கி அன்கும் டாண்மணு அதிப்பது வேள்வியற்றும்
 பாடுப்பானின் அவிவரிய மணுகளின் அதிப்பது, அரகர்க்கைய
 டுபரிய டவ்வ வேள்வையை நீ கண்டே எய்வ என்றான்.

மாடல மணுகேயான் டசாவ்விய
 டுணையின் பழகே. வேள்விய் காத்தியாகிய விழாவினை
 மேற்காண் டுமாயு டசவீட்டுடன் டவனான்.

சூரிய அரகர்களை விடுவாத்தான். கணி
 யாடும் திணு எக்யுத்தர் ஆணவயவ்வை என்றான். மய்யைய
 டாட்டிணையும விடுவாத்தான்.

6. வாழ்த்திக்கிரைத - எசய்திகள்

கண்ணகிய் பழமத்தின் கடியன் மங்கலம்
 டுடலயற்றது. பவ சிற்றர்களும் வடுது திணு எக்யுத்தன்.
 கண்ணக்கி விழா எடுப்பதை அறிந்தி காவற்றெண்டும்,
 அபுத்தேதழயும், கடியனாகிய சாத்தலுடன் வாழ்த்துயனாகிய
 தேவத்தியும் மய்யை மாடகரம் டகண்டி அடைத்தனர்

தேவத்தி, "வணங்கி வணாயணித்த
 தோன்ணையுடையவனாகிய கண்ணக்கிக்கு யான் ஆய்
 யாடுவன், கண்டிர் ! கோடிபாட்டுடன் பரவைக்கு டாக
 தோழியாடுவன் கண்டிர்" என்றான்.

காவற்றெண்டு, மிகப்பெரிய கண்களை
 உடையவனான அக்கண்ணக்கிக்கு எக்யுத்தி தாயார்
 யான் கண்டிர் ! தண்முகார்ப் பரவைக்கு தாயார்
 யான் கண்டிர் என்றான்

கற்பாகிய கடமைமையே மேற் கொண்டு
 தன், காதலன் அழைக்கப் பின்னை போயினான். அப்
 பொற்றொழு நங்கைகங்கே யான் தோழி கண்டேன் ! பூம்புகார்ப்
 பாதைகங்கே யான் தோழி கண்டேன் என்றான் அழைத்தோழி

அப்பொழுது பொண்ணணிகளையுட அணிந்து
 பின்னற்கொழு போல்பவன் வருத்தி, வாணத்தின் தோன்ற
 உணதப் பார்த்து சொங்குட்டுவன் உயப்படைந்தான்.

"தென்னுயன் தீமை ஏதும் கிடையாதுவன்.
 தேவர் கோமாளனின் அரண்மனையால் சிறந்து விடுந்திராக
 உன்னான். யானோ அவனின் சொந்த மகனாயேன்.
 உற்றேறவேலிதையுடைய முகனின் இன்றமாகிய கித்
 திசை சொங்குட்டுவன் உந்து வினையாடுவதை யான் என்ரும்
 பறவென். தோழ்மாளர்களே! நீயர் அனைவரும் என்னிடம்
 அழைக்கடி வாடுங்கள்' என்றான் வாணின் தோன்றிய
 கண்ணகி.

புனியுடுவான் தோன்றிய கண்ணகியை
 'சொங்குட்டுவன் தீழி வாழ்க!' என்று அலகை மட்டும்
 உய்த்துத்தான்.

7. உரந்திரு காண்த - சமீபிகள்

உட மண்ணார்களைப் பணியச் செய்த,
 சொங்குட்டுவன் கண்ணகியின் கடவுள் கோலத்தீக்கண்டு
 மகிழ்ந்தான். - அது பன் தேவந்தியிடம், பணிகமகவைப்
 பற்றிய சமீபிகளை அறிந்து கொண்டான்.

தேவந்தியேன் பரணடச் சாத்தன் ஆலேசுத்து
 உந்து கறுதலைக் கேட்ட மண்ணன் பெரிதும் உம்மினான்
 அங்குந்து மாலகன் முகத்தையுட நோக்கினான்.

மகிழ்ச்சியடைந்த மாலன் தேவந்தியன்
உரவாற்றிணைக் கூறினான்

மாலன் என்பவன் தன் மாற்றானின் இடத்தைக்
பால் ஊட்டினான். இடத்தைக் கிறித்தியாட, அந்நான்
மாலன் உத்தேசமடைந்தான். இன் கிறித்தி இடத்தைய
பாசண்டி சாத்ரன் கோலன் இன்யு போய்ப் படுக்க வைத்தான்.
பாசண்டி சாத்ரன் இடத்தை உபயாசி அயன்னை தேவந்தி,
'அய்ணையே இன் உத்தேசியரும் கணைக்' என்றான்.

இன் தன் தாய்தந்தையருடன் வாழ்ந்தவந்தான். அயன் கி
தேவந்தினை என்வாணைத் திமெணைச் செய்து கரைப்ப, எட்டு
ஆண்டுகள் கிவருடன் வாழ்ந்தான். அயன் இன் என் சம்
அத்யாயன் தன் கிவருடைய கிவருக்கே காட்டு என்
கோட்டித்திக்கு இவா' என்ரு கிவரு கிவரு உட்டு இவர்களைக்.
என்றான்.

பின்னர், 'தித்திவ் விதாயும், அயர்க்புடும்
இத்திக்' என்ரு கிவருடன் கூறினான். 'பூயும் புகையும்
பேய இறையும் செய்து என்ரு தேவந்தியன் பண்புதான்
அயன் இன், இய்ணை உயர் உத்தும் உணர்வின்னான்.

உய்கமணை உயர் இன் தேவான் இன்னர், அத்தினை
இவ்கிய ஆயமணைமும், உத்தினைக் கோட்டம் பிரித்த
மணைமும், இடக்கிவருக்கும், மாணு உத்தேசம்,
'எட்டுடும் ஆய்கண் கிவருடும் உயம்பின் இன்னர்
செய்தி இயன்னை உயர்வியில் உத்திவாக என்ரு
உணர்வின்னான்.

அப்பொழுது 'தத்தினை உயர்' என்ரு உயர்
இத்திவ் எத்திவ் அணைமும் உத்தினைவன் அய்-
இயன்வியேயே கண்டவர் போல இன்மம் மகிழ்ந்தான்.

பகுதி - 2. மண்ணோட்டகத்தை

மண்ணோட்டகத்தை என்ற கார்ப்பியத்தை கியூரூயல் சீர்தலைச் சாத்தனார் உயர். சுவம்பின் ஒரு மண்ணோட்டகத்தை தொடங்குகின்றது. இதில் சீரூய காரணங்கள் உள்ளன. கோவலத்துக்கும் மாதலகீழ் பந்தித் மண்ணோட்டகத்தையின் உரவாற்றினைக் கீழ்க்கின்றது.

1. விநாயக காரண - சுவம்பிகள்

முகார் நகரின் சுவம்பிகளும் 28 நாட்கள் கித்திரி உழா நடைபெறும்.

ஸ்ரீராமாரு காலத்தில் விராதி மணவயல் உழந்தி அகத்தியனின் சுவம்பித் தொழிற்சாலை சுவம்பியன் சுவம்பிகளின் தலைவனை உண்டி, "நிவ்வுகத்திலே எம் - ணைய உயர்ந்தி முகார் நகரத்தில் சுவம்பிகள் உழம்புமாறு 28 நாட்கள் உழா தொண்டாட உள்மொட நீயும் உயிர் ஊதி தங்கியெப்பாயாக" என உண்குணை. அமர்கனின் தலைவனும் சுவம்பி உண்டிபடபான். அன்றேயும் கித்திரி உழா தொடங்கி நடைபெற்று உடுகின்றது.

இவ்வுழா உணை கிவ்வுடும் தொண்டாட நாட்டுமக்களுக்கு கரிசால் உளவன் ஒரு அணையுடன் இவ்வக அறிவாக்கிச் சுவம்பிகள்.

* விநாயக மக்கள் மரணம்

விநாயக நாட்களில் மக்கள் சுவம்பி வேண்டிய அவல்காரங்களாக ஒரு சுவம்பி கித்திரி மக்களே!

தொடக்கம் உண்டிக்கும் கித்திரியும், கித்திரியும் கோயில் உளவன்களும், பூரணமும்பங்கியும், விராதிமணவயலும், பண்ணவன்களும், மரணம் பல உண்குணை மரணம் பொருட்களுடனே பரம்பரையாக. கியூரூ கிவ்வுகளை

கைவகளைக் கைய கடுகிம், உறையுயல் உலுயுயல்
சூங்குகாடியும், கடுகியும் நடனையப்பிராக. தெருத் -
திண்ணைகனிவ் வரிசையாக உள்ள பசும்பொன் சூண்கனிவ்
முத்தியாலை கணைத் தொ விட அடுகிம்.

விழாக் கோவல் திணைத்தி பழங்கரிண்
விதிக்கரியும், மன்றங்கரியும், பழையமணைவை மாற்றி
முத்தியாலைவக் தொணார்த்தி பரம்பிராக. மாடமாளிகைகனி
தொகுகணை பறக்கவடுவன் எண்ணம்

மேலும் சிலபொன் ஓவாக சூங்கிப்
பூங்கிவ் வண்டியுள்ள அணைத்தி கோவல்கரியும் அடுகி
மரபுகரிண் உழிணைகணை அருத்திர் அடுகி மரபுப்படு
உழிபாட்டுச் செய்கிணை செய். வண்ணம்,

படுகிவ்கணையும் அர் அம்பலங்கரியும் கோவல்கரியும்
மகிசின் அணைவடும் தமகிணை பூசுங்கிணைக் கைவட
மேண்டும் எணையும் இணைவெண் கையிணை.

2. இரவரர் உணைத்தி காண்த - தொத்திண்

முகார் நகரத்திலே தீவகசாத்தி விழா
தொடங்கியது. கிதன் தொடர்பாண நிகழ்ச்சிகளும்,
நாடக மடந்தையரிண் சடலும் பாடலும் இணைமையாணை
விழாவின் கலத்தி தொணார்த்தி மொட்டு மாதவியோ
மணமேகணை யோ வாரா திணைகல உறமகிணைவட
பழிச்சொற்கள் எடுத்திணை.

அவர் பழக்கலே சீத்திராபதி, மாதவியின்
தொழியாகிய உயத்தியாணைய அணைத்தி. அர் அணைக்
கிளி, மாதவிய அணைத்தி உறொறு ஏயகிணாரர்.

அடைபட்டவர் எவ்வாறு அவர் அடைபட்டிருக்கிறார் என்பதை
 கண்டறிவோம். முன்னதாகிய சூலி, பற்றின கிரகங்களால்
 உயர்ந்தவை உட்கொண்டன. முன்னதாகிய சூலி உட்கொண்ட
 இவையோ, அப்பற்றின அந்தோரங்கமால் மட்டுமே
 அடைபட்டிருக்கிறது. திறந்த அந்தோரங்கமால்

3. மலர் உணர்வு முக்கிய கிரகம்

காய் தீர்ந்திருக்கின்றது ஆயிரக்கணக்கான கோடி
 மலர் தொகுதியைக் கொண்டிருக்கின்றது மணிமேகலை கண்ணின்
 சொந்தம். அதனால் பூக்களின் மரணமடைந்து
 தாய்மை தென்படுகிறது. அந்தமால் சிறந்த புதிய மலர்களைச்
 சென்று கொண்டு உலோகம் மிகுந்திருக்கின்றன.

மணிமேகலைவழி தனிமனாக மலர் உணர்வு-
 திறந்த அனுப்ப வேண்டாம். அந்தமால் திரும்பும் உணர்வு
 திறந்திருக்கிறது. அப்பொழுது அந்தமால் உணர்வு
 உணர்வுகளைப் பற்றி திறந்திருக்கிறது.

(1) பல்வகை மலர்களுக்கும் அருகியமைந்தது ஒரு
 பத்திரம் போன்றவை திறந்திருக்கின்றன. அந்த
 அந்தமால் உணர்வுகளைப் போன்றவை உணர்வுகளைப்
 உணர்வுகளைப் போன்றவை உணர்வுகளைப் போன்றவை.

(2) உயர்ந்தவை - அந்தமால் மிகுந்திருக்கின்றன
 போன்றவை. உயர்ந்தவை காலத்தினை அந்தமால் உயர்ந்தவை
 உயர்ந்தவை உயர்ந்தவை போன்றவை. மக்கள் உயர்ந்தவை
 மலர் கருகும்.

(3) சம்பந்தமற்றவை -
 உயர்ந்தவை போன்றவை உயர்ந்தவை

கதிகளின் உயிர்வாழ்வுக்காக, ஊர்ந்த தன் சிறுகதை
கிழங்கு உடல் சம்பந்த எண்பலன் தந்தியருக்கு உணம்

(4) கலையுணம்

கலையுணம் நிரம்புபடுகின்ற
உணவு கிணர்ந்து பாணவயின் தந்தியருக்கு கலையுணம்
எண்பலன் அவ்வாறுதே தந்தியருக்கு உணம். உணம்
உய்யும் காலம் காக்கின்றது.

(5) உய்யுணம்

உயர்க்கும் மீது அருள் தருண்ட
தன்மையுடம், அவற்றினின்பால் அன்பு உய்யுதீயுகின்ற
கவலியும், உயிரிணைப்புணைக்கீ காக்கின்ற வுய்யுற்ற
உய்யுறாது கருக்கோணும் தீய்காது தீயுண்பிணை
உணவுயன் மூன்று உய்யுணம். அவனுது கருணையினால்
மனமரங்கியும் மூன்று உய்யுணம் உய்யுணம் உய்யுணம்.

* பயிற்சி பிழைகையின் சிறப்பு

உய்யுணத்தின் உய்யுண வுய்யுணம்.
உய்யுணம் வுய்யுணம் உய்யுணம் உய்யுணம். உய்யுணம் உய்யுணம்
புணம் உய்யுணம் உய்யுணம் உய்யுணம் உய்யுணம் உய்யுணம்
புணம் உய்யுணம் உய்யுணம் உய்யுணம் உய்யுணம் உய்யுணம்
புணம் உய்யுணம் உய்யுணம் உய்யுணம் உய்யுணம் உய்யுணம்
புணம் உய்யுணம் உய்யுணம் உய்யுணம் உய்யுணம் உய்யுணம்
புணம் உய்யுணம் உய்யுணம் உய்யுணம் உய்யுணம் உய்யுணம்

அப்பிழைகையினால் அருள்புகளை கிட்டால்,
அணவதும் கட்டவாழ்த்து மலராதற்கும். அவ்வாறு அவர்ந்த
புண்களும் பண்புணவாண உய்யுணம் பண்புணும்
தரம் உய்யுணவன்றியும், தம்பால் உய்யுணம் உய்யுணம்
உய்யுணம்.

'மயன்' எண்ணம் தெய்வத் தீச்சனாவ் செய்குமைத்த
 மரபணை மையயு . ஆகவே அத்தி உகடம மணிமேகலை
 மனர்கொய்வதற்குச் சிறந்தது . ஆகவே தானும் அய்யுடன்
 ஒக்வதற்கு சித்தம் கூறுகான் .

மலர்மணம் ஒகன்ற மணிமேகலைக் கண்ட
 நகரமக்கீன் மணிமேகலையச் சூழ்ந்து தகாண்
 " அக்கமைத்தித் தோற்றத்திணையுடைய கருணை அரியதாக
 தவநெடுப்படுத்திய தாயோ மகவும் தகாமயலன் . அவன்
 தாயெண்ணும் தன்மைக்கே தகீத்யந் தவமயலன் " என்கு
 கூறி மணம் நொத்து , அணைவமே மீளும் உடுத்தான் .

கூறும், உலகங்கடம்பு, இத்தி, தகாண்
 போன்ற அணைத்தும் அறிந்த மலர் கணைப்பிப்பிணைத்தும்
 போல மகிழ்ச்சி, சித்திரத் தகாழ்வமைத்தித் து உகலிணைப்
 போன்றிடுப்பயு போலத் தோன்றும் உலகத்தின் சித்தமயோ
 மணிமேகலையம் ஒகன்றான் .

4. பனிக்கறை முக்க தாண்த - தெய்விகள்

கோழநாட்டான் திமவரசனாகிய உதயமொன்று
 அலைகள் எடுத்து மோத்தகாண்டுகூடும் கடலினிடத்தி
 தெய்வம் திணையறியாது எவ்விடத்தும் ஆமலயங்கி -
 தகாண்டுகூடும் , யுயல் காற்றினாடல அலைக்கூடும்பட்ட
 ஆடு மரக்கீத்திணைப் போல ,

இத்தித் தகாற்காரர்கள் தம் தெய்வந்திப்போய்
 நின்றுவிட , மேலிடுத்து தெய்வத்திம் பாகடும் கிவமலந் தகாண்டுகூ
 பாகரந் இத்திப் பெற்ற யுண்கிணையுடைய தகாண்டுகூ
 யானை

அரசு வீதியையும், தேர்ச்சு ஒசையும் வீதியையும், கடைத்
 தெருவையும் தபநய கூலக்கமலையச் செய்வு வடுகெழுது
 எண்படை அறிந்து, உணர்வு அலம்புத்திடுத் தென்று, மதச்
 சூடுகிணாடுவ திடுது அலம்பாணையை அடக்கி, அடிக்க
 அடங்கிச் செய்தான்.

நாடகமாதிகின்ற அரங்கக் கூத்தியான் வீத்
 உழிய அரசாங்கியென் உந்து தெரண்படுநீதான் அங்க
 தன் நிலையானையும் மறந்து எழுதுகொணாடுவ எழுதி
 னைக்கிப் தபந்ர சூர் வேலாயத்திணைப்போல விந்நிடுநீது எட்டிக்
 டியென் எண்பலனைக் கண்டான். யாழிணைப்பலனாகிய
 அலன் யாழிணைக்கிசு கிப்பணைக் கண்ட கிளவுகண் கிரணம்
 கேட்கின்றான் அங்கு அலன்.

"உணையற அணைந்த அழகிய செய்பிணைள்ளே
 கிடுநீது உயர் மலர்களைப் போலத் திணைமயாந் திருந்து தன்
 அழகைவளம் னாபுப்போனாலனாக, மலர் உணர்ந்திணை டிரங்கிச்
 தென்பும் மாதலின் மகனாகிய மண்புகைவையைக் கண்டென்.
 அடிநாள் உடுநீதும் அடைந்தான்" என்கிறான்.

எட்டிக் டியென் கருவணைக் கேட்ட கிளவுகண்
 சங்குலன் தன்னைவென் அணித் தெடுந்நி, நங்கியான்
 உடுகெவ்வீனிறான். அதுமெல்லெவது உடனை தெர் ஏந்
 உலவனை அடைந்தான்.

கிளவுகண்ணின் தெர் சூர் கேட்டயுடன்
 மண்புகைவை அச்சும் அடைந்தான். பன் மண்புகைவை
 மனிக்கிற மணி டபத்தினிள்ளே தென்று உடுநீது தெண்டன்

அதமதியிடம் மண்புகைவையான் உறு
 பற்றி உணாவய உதயடுவாண்கே அறிவுணைகூடுகின்றான்.

"கிளமைப் படுவம் இவையன்வாது. கிவ்யுடம்4 ண்
 தெய்தி வினைவயன் மயனாடுவ உந்து வாய்த்தது. கஜல, கிண்
 வடும் நன்வினை திவினைகனாகிய மண்ணிய மாவங்கட்டும்

உரிய உணவு இல்லாத அமைதியை.

முண்டாயிப் படுகின்ற பல்வற்றையும்
நீக்கிவிட்டால் புறம் காண்ட உடம்போ பறத்தே
கழிந்த எறியப் படுகிறது. உணவையின்றி நிற்கி சிப்பினை
அடைந்தும் உசுத்த அழிவுற்றுப் போகும்.

சுன்பம், புணக்கவதை, உசுவற்றி துன்பம்,
நீங்காத உருத்தம் ஆகிய நான்கும் துணைகத்தே
ஒகாண் படுப்பது. கிழவையாக்கையான் துன்பம்.
கிணை நீ அறிந்தே ஒகாண்க ஒன்றாம்.

5. முணிமேகலா தெய்வம் உரித்து தோன்றிய

கோதை

உதயமேரன் உகின்றபின் முணிமேகலை
உவளியை உகின்றான். உதயமேரனைத் தன் மணம்
அடம்புனை உரைந்தே ஒகாண்கின்றான். அப்பொழுது
முணிமேகலா தெய்வம் மத்தபிமுனைகையை உரித்து உணங்கி
முணிமேகலையிடம் பேசத் தொடங்குகின்றது.

பிமுனைகையது தித்தித்

" மெய்யறிவினை உடையானே!
தூய்மைமயானவனே! முண்ணியனே! பழையயினை
உடையானே! உலக நோன்பாகிய கல்வற உருக்கித்
தினாலை உயர்வு உபற்றுவனே " என்று கூறி நின்றான்
போற்றுவனே!"

" சிவனாகியான கீற்றங்கனையும் போக்கியவனே!
கிணத்தினை சிற்றும் கழிந்தோனே! முடிவதும் உரைந்தே
சுதவ்வனே " என்று நின்றான் போற்றுவனே!"

"காமனை வென்றவனை! களிப்படியமாக விளம்புவனை
தீயொழுக்கமாகிய வாழ்வின் கீழ்ப்படைக்கையக் கட்டித் துடிக்கிய,
எனவென்றும் திண்ணைப் போற்றுவானே!" - உரை

"ஒய்யோனை! ஆயிரம் ஆரத்தினையுடையதும்
சுக்கரத்தினைப் போடுகின்ற தின் ஒசைவையான பாதங்களை
நாடையரும் கீழ்ப்புறம் எவ்வளவு போற்றித் தீர்ப்புகள்"

என்றென்றும் கூறி, முக்கால வேளையுடனே
வெறும்கி தின்று, நிலவென்றவையக் கட்டித் துடிக்கிய
எனவென்றும் தின்று, தன் மூலப்பற்ற வணங்கி நோக்கியும்
நீட்டியவளையினான் மணிமேகலா தெய்வம்

6. சக்கரவாளக் கோட்டம் வேந்தர் காண்பு
தெய்வம்

பாதங்களை வணங்கிய மணிமேகலா,
தெய்வம், அங்குமிங்கு அதமதியிடம், மணிமேகலையிடம்
'கீழ்ப்புறம் தின்றுபோவார்களே! என்ன ஆயும் உற்றீரோ?'
எனவென்றவளின்.

உய்யவென்றதைப் பற்றி தெய்வத்திடம்
சிறந்த கூறுகின்றான். அப்பொழுது தெய்வம், 'ஒய்யோனை,
வெறும்கி துடிக்கியவர்கின்ற சக்கரவாளக் கோட்டம் - இது
திண்ணை அடைந்தான். அடைந்தான், கருகழிந்தாலும்
கொடுக்கின்றும் எதுவும் உம்மை அங்கே அடையாது
அங்கேயே நீர் போவீராக' என்று கூறியது. மேலும்
அங்கேயே தின்று சிறந்தவியிடம் கூறுகின்றது.

ஆயத்தினாலே அமைந்து விளங்குகின்ற

செகண்டம் யான தொழு அனாபீதம் உயாயும், தநவீஷம்
 கடுமும் நீர் கண்களும் சோனையுமாக நண் னுணையலை உன்ன
 யுள்கின்ற உயாயும். எவ்வகையான உன்ருதேயம்
 எழுதப் பெறாமலேயே அனாபீதம் குவனியான திடனைய
 உயாயும், மலுத்த சூபீத உயாயும், கடுகடுத்த பார்வையும்,
 பின்னித்த பாசுக்கயற்றோடு கையால் பிடித்தடுக்கும் சூவலும்
 தொண்டிதாக துரிய சூதயுவும் நிற்கின்ற உயாயும்
 சீகிய, நாண்டு துரிய உயயின்கணையுடையது
 சீக்கிரவாசகக் கோட்டம்.

* பவ்விய கோட்டங்கள்

(1) பவ்வியுக்க உயருடன் அனாபீதகின்ற, துரிய
 சூற்றத்திணைக் தொண்டிதாக, காடமர் உசுவியாகிய
 சூர்க்கையான கோயல்தொண்டு சூற்றடுக்கும் மகப்பெரிய
 கோயல்

(2) சூடியும், தநயயலுமாகிய இன்றிகணைக் கண்டாற்
 போல ஏப்பறும் அனாபீதகின்ற தசங்கற்களால் கட்டப் -
 பெற்றென்ற, உயர்க்க சமாதிக் கோயின்கள்.

(3) அரிய சூற்றயுடைய கட்டின்கட்டுத் திடுத்திடுடைய
 பவ்வியணை கிடுவதற்கு உரிய சூண்கள். கறுத்திப்ப
 பெற்றடுக்கும் கவ்வியானவே அமையப்பெற்ற இன்றணைகளும்
 கையின் தொன்றும் கறவல் தீண்டலும். ந. மங்காப்போர்
 உண்டு உறவுத்தெற்றிய உணாவடமாகிய குவ்களும்,
 ந. மத்திச் சூட்களான கோரணாங்களும், ந. மத்திடுக்கும்
 பத்திரங்களும் சூக எவ்வாற்றும் கணை பரத்தி அனாபீதமும்,
 சீக்கிரவாசகக் கோட்டம்

* பவ்வகையான சூண்கள்

பிணாபீதகணை எரிப்பவர்கண்குறவ்கள்
 சூப்பணையின் சூண்கள். சூறத்தொண்டோர் கறுத்திவல
 அயன்றி தொண்டுகளோரின் குறவ்கள் கவ்வற்றத்தார்

கிறந்தினை அலகைய உறவாள் அரஞ்சுகின்ற அகிலரின்
 வேள். நரிகளின் உறவைச்சீர்தம். கோட்டாங்கண்களால்
 ஆண்டவைப் பறவையின் இரல்

* ஜயங்கொண்டங்கள் :

- (1) சூர்க்கையாள் துங்கியிடுக்கின்ற உறவையங்கள்
இறைந்தி உறவை மன்றம்
- (2) கனிப்பு மருக்கையாள் பறவைகள் துங்கியிடு-
 கின்ற உறவைகள் அதிகமுள்ள உறவின் மன்றம்
- (3) உறவின் மன்றங்கள் இறைந்தி உறவின் மன்றம்
- (4) இறைந்தி மன்றங்கள் இறங்கும் இறங்கு மன்றம்
- (5) உறவின் மன்றம் துங்கியுறைய உறவின் மன்றம்

இவ்வாறு உறவைக்கொண்டு வருகின்றவர்களை,
 மருக்கையாள் துன்பமடைந்து வருகின்றவர்கள் உறவைக்கொண்டு
 உறவையுறையும் அது உறவின் மன்றம் அருங்கொண்டம். அப்படியே
 அடங்கி இருக்கின்றது.

நடுக்கமடங்கி அருங்கொண்டம் மருக்கையாள்
 உறவைக்கொண்டு வருகின்றவர்கள். அறவை உறவைக்கொண்டு
 உறவைக்கொண்டு வருகின்றவர்கள், கருங்கொண்டம் வருகின்றவர்கள்
 மருக்கையாள் துன்பமடைந்து வருகின்றவர்கள் உறவைக்கொண்டு
 வருகின்றவர்கள் அருங்கொண்டம் வருகின்றவர்கள்
 வருகின்றவர்கள்.

7- சூயிலைகூட்டிய காண்க - செய்கிறார்

மணிமேகலா தெய்வமானது மணிமேகலைய
மணிபல்லவத்தீவிலே வைத்தியலட்டு, அங்கிலு நீங்கி
மீண்டும் மகாடுக்கே திரும்பிவந்து உதயகுரன் முன்
தோன்றியது.

மன்னவன் மகளை! அரக்கின் குசல்கொள்
நிலைகெட்டால் கோட்கனக் கிலையும் திரிபடைந்துவரும்.
அதனால் மணமுறையாய் நடு உறட்சியையையும்.
உறட்சியற்றால் நிலைபெற்ற உயிர்கள் கிவரது
அழிந்து போகும். மன்னவரும் கிவரது போவான்.
அவன் தகையையும் அழித்துவரும். அதனால் தவக்கோலு
உடைய மணிமேகலையின்மேல் நினைத்த தீய
விடுப்பத்தினைக் கைவிடுவாயாக, என்ரு கிறயது.

பின் மணிமேகலா தெய்வம் அருமதியான்
முன் தோன்றி, "யான் கிவரின் கண் கித்திரவழிவரினைக்
காணவந்தேன். அச்சங்கொள்ளாநாதே. யானை
மணிமேகலா தெய்வம்.

மத்தியேவனின் அறவழியே நடுபட்ட
வாழ்கின்ற மணிமேகலைய திரிச்சியடைந்து உட்பான்
கீதவே அலாநா மணிபல்லவத்தீவிலே வைத்தீயுள்ளேன்.
கன் முன்பிறப்பினை முறையாக உணர்ந்த பின்னர் அவன்
கிற்றைக்கு ஏழாவது நாளில் கிந்திரம் வந்து கோவான்
என்றது.

கரவன் சூயிலைகூட்டி பல பூவகனின்
பேசுதைய பூவகை கேட்ட அதற்கு உள்மட கலக்கம் உற்றான்
உவவனத்தது உட்டு உவையேறி பலர் கூடி கிடுக்கக்
கூடிய உலகவறவிக்ஞ்சு உகின்றான்.

6. மணி பல்லவத்துத் துயருற்ற காண்த

மணிபல்லவத் தீவிலே தனியாக உடம்பட்ட
மணிமேகலை கண்ணத்தீழ் எழுந்தான். மதியதாக வீடு
கிட்டுத் திரிபுலு போல உணர்ச்சி சிதம்தைய அழைக்கண்
றான் அயணாக் காணாது ஏங்கி ஏங்கி அழுதான்.

அப்பொழுது பள்ளிக்காவல் உட்டமாகச் சூழக் கல்வற்ற
வூடு தடுமே பீழைக அங்கிடுக்கு.

அறவையாகிய மத்தீதேவனுக்கு அமைந்தி ஆகும்
அது. நல்லமலர்கள் அவ்வளவு அறவகை மலர்களை
மறவ்களும் அதன்மேல் சொரியவாக தின்றிடுக்கு.
பறவையகளும் அதன் அடுகே உணர்வு வுணர்வுச் செய்யாடுக்கு.
தேவர் கோமாளால் கிடம்பற்றி சிறிது மாணிக்கம்
அழைந்த பாதிபுறக அது. காண்டபொரிச் பழம் அறப்பு
வீணாங்கிடுக்குச் செய்கின்ற அறத்தன்மை உபாடுகிய
கூடுகைப் பீடம் அதுவாகும்.

கிடுகுச் சம்பந்தீவிருக்கே கிடுகுத்திசையாவுள்ள
நாகநாட்டினை ஆங்கியாரான மண்ணவர் கிடுகுக்கேட்டு
கடுகுத்திராக. வூடு கடுகுத்து அவிடத்தீவே குணா
அதனை எடுத்துப் போக முயன்றனர்.

எம்முடையது, எம்முடையது என்னு உணை
பேசி எடுக்க முயன்றும் எடுக்க கயவாதவராகினர்.
ஆயினும் தம் உபமேஷையுடன் அங்கே உபமே போரிணை
யும் சூடங்கினர்.

அந்நாளிலே, நினர் நுமது போரிணைக்
கைகிடுகுத்திராக. இஃது எமக்குயது எண்க்குயது
என்ற கூறும் உபடுகுதவணுவதாகிய மத்தீதேவன்,
அதற்கண் அமர்ந்து அறம் உண்ப்பாரையினான். அத்தனை
வெப்பற்ற சிறப்பிணையுடைய, உயர்ந்தீதார் போற்றல்
தடுமே பீழைக அவிடத்தீவே மணிமேகலையின் கண்கள்கு
குணாறுயது.

9. பீடிகை கண்டு பறப்பணர்ந்தி கரணது

மத்தினன் பரதப் பீடிகையைக் கண்ட
மணிமேகலையாணவன், தன்னை மறந்தவனாயினான்
காந்தன் மனநிறைப்போன்ற அழகியவருக்கு கைகள் அவன்
தலைமேல் இரிந்தன.

சுவந்தி கண்கள் கவங்கின . அப்பீடிகையை
கிண்டிவெறு வலம்வந்து வணங்கினான், சுவந்தி வீழ்வது
போன்ற தன் பிண்ணாண்டையாணது வகுத்தம் அடையுமாறு
வெறுத்தவரால் வீழ்வது வணங்கினான். வணங்கி எழுந்த
தன்னைய மறக்களை உணர்ந்தவனாயினான்

தொகுத்திடுத் தக்கவகைய மாதவனை !
சுவந்தி மலம்ப பொருகிணை உணர்ந்தவனை ! காயக்
கண்ணும் கிடத்திலே நீ சொன்னவை எல்லாம்
உணர்மையே , அகணாந்த் தொழுக கம்போது உணர்ந்தேன்.

கடலையி போன்ற ஆவரத்தை உடைய
அசோதர நகரத்தே இருந்தி அரசாண்டு வந்தவனாகிய
கரவியன்மன் எண்பானின் சூப்பற்ற கிராமாதேவி,
தசம்புதுசுக் குழம் ஊட்டிய சிறிய திருவடிகளை
உடையவனாக அமுதபதி எண்பவன் . அவன் உயிரிற்றிலே
கைகீழ் எண்கும் மயன் மயந்தப் பறந்தேன் யான்.

'அத்திபதி' எண்கும் அரசுகீழ் அவன்
மணையி நிலபதி எண்பவன்கீழ் பறந்தவன் கிராமன்
அவனைய உணர்வாயானாய் . அவனை உண்
பரதங்களை வணங்கினான்.

கண்ணகீழ் பழையாறுவது நாளிலே கிராமன்
திட்டவடம் எண்கும் பாம்பு தன் பார்வையானையே உயர்
குழந்தி அடம் . அப்பொழுது சேயையே நியும் நமத்தியிலே
பிழ்ச்சி உயர்வறப்பாய் . கடுவர கண்ணியாகிய கரவியனின்

23
தெய்வலாடு ஊரிலும், காலைநிழல்பட்டினம் என்னும் அடியாறு
கூப்பிணையுடைய தொண்டைவாய்தீர் நகரம் மீண்டும்
புழப்பணை அடைவாய்.

அப்பொலியைப் போக்குநீர்செய் சீயரலகர்ச
உணர்ந் நாளில், மண்பேகலா தெய்வமொன்று உருத் திண்ண
தோண்டி. மீதிக் கிணில் திண்ணை எடுத்திக் தொண்டை
தென்ற, தென்றிணைப் பக்கித்தீயுள்ள ஒரு தீவலை தென்ற
வைக்கும்.

அங்கே பறவாப் பிணிகிடு ஒரு மடுத்தி உகாகப்
புத்திதேவன் இருந்து அறம் தீர்த்துந் தருவதாக ஊரங்கிய
திருத்திய தெரிவொருத்திய சுகந்திதைக் கிணல், அருள்பாற்
தென்ற, அருள் ஶோடய நடுவாய்.

இவ்வாறு மண்பேகலை தம் சூழ்ப்புழப்பணை
அறிந்து தொண்டைநாள்.

=

அலகு - 3 - சிவக சிந்தாமணி -

பதுமையார் கவிம்பகம்

விடுத்தப் பாவணான் அணமந்தி ழநீதான்.
அறம், உபாண், கணம், வீடு ஆயே நாண்டு உய்திப் -
உபாணுகணா இந்நான் கயீயுதான் " ழயாண் தொடர்
பிணைச் சூய்யுள் " என்பர்.

கிந்தான் பிணைத்ததன்வாம் தரவன்
சிந்தாமணி போலத் திகழ்தனை கிம்பயர் உயற்றி என்பர்.
சிவகன் எடும் உபண்கண மணம்புப்பதான் கிந்தான்
மணதான் என்து அணைக்கல் புகின்றது. கிந்தான் பதின் பிந்த
கவிம்பகங்கள் உள்ளன. சிவக சூயத்தன் கோட்பாடுகளை
கயீயுதான் கிந்தான் சிவகசூயம் சார்ந்தது.

கிந்தானை கியற்றியவர் திருத்தக் கத்தியர்
கயீயர். கவர் 'நரிவிடுத்தம்' என்து துணையும் கியற்றி
உள்ளார்.

பதுமையார் கவிம்பகம்

சித்தகணன் சிவகணா தன் கிட்புந்த அணைத்தி
உகைத், உரிமை மகனிறைக் உகாண்டு மடங்கல முறைப்படி
நிராடடி, அணிமணிகள் புணைந்து அகலங்கி கிசு
உசுத்தான். மணிதடுள் திவகம் போன்ற சிவகணைக்கண்ட
அழகிய மலர்க்கிசுத்தன் உடைய சித்தகணையு மணையார்
கித்தகையவன் நடைய உண்டானது எவ்விதம் என்து
சித்தகணைநிடம் உகை, உனிஉமடுள் மணிப்பூண்
அணிநீர் சித்தகணைன் கயீத் தொடங்குதான்

மாணிக்கி மணிக்கிண்ணத்திம் ஏந்திவைத்தி அருதம்
போன்ற மாணியுடை சித்தங்கண்ணம், நோய் அதிகமாக உடைய
வலங்கிணத்திம் பறந்தி ஏனைய ஆண்பத்திரப்போக்கி, அழகிய கித்
தேவடுவை ஏன்கித் தித்திவண் கித்திவகடுணை. ஏன்றான்.

கித்திணைக் கெட்டகும், தேவமகன்ராகிய அவன்
மணையர், கடன் உடும் சிறாமணைக் கொடியாக
உடைய காமணைப் போன்ற அழகிய தேவகித்திர வடும்
கிண்பி பணகைய அழித்தி, திண்டு பரந்தி நலமடந்தி
-யோடு புகழ்மணைப் புரிவத்தி நாம் அண்ப்புகையம்
என்றான்.

கிண்பி
அப்புகையு தன் விடுப்பத்திணை அவர்கரிடம்
கிறிணான்.

நிமலகிலை பரந்தி கிடக்கின்ற வருங்கித்திரங்கிய
மணலகணையம், காடுகணையம், பன்மேறு நாடுகணையம்
உபாய்ககணையம், காண்பவர் கண்ணிர வடும் ஆறுகணை
-யும் காணவேண்டும். உறும் திடுகைய கிணந்ருவே
வாழ்கின்ற மண்கணைப் போன்றவர்கள், திரங்கி உடும்
நாடிகணைத் தலி வேறு பறநாடுகணைக் காணும் எண்ணம்
கிண்பதவராவார். ஆகவே நான் பவநாடுகணைக் காண்க
உகன்மவேண்டும் என்றான்.

சித்தங்கண்ணம் உழியின் கயல்புகணைக் கித்திம் :

தேவகடுணை! நாம் கடுகும் கித்திராதயம்
என்றும் மணையலிடுத்தி கிண்க காத்திரம் கடந்தி
உகன்றான் கடுகும் திரண்பும் 'அரண்பாதம்' என்றும்
மணலதிரண்பும். அதன் அறவரத்திலை பந்திணை
அடிடொடாத்தி சாரணர் வாதவர்.

அவர்களை உணங்கித் ததா துதவண்
பேராந்திரவுடைய கயக்கி வடுத்தி உண்டு திரண்பி
உண்ண எதிர்காண்டு அருதிணைத் தித்தி உகன்புள்ள.

நீயும் அவிவகுறிணை உண்ட பின் அவனைப் பரிந்து
சந்தனை மரங்கள் பிறைந்து மணவச்சியாவே , நெய்நெல்
தென்கம் போல் உண்டிதம் சிறப்புடைமயவனை உகவாயாக.

பின் அங்குடுத்து அதைக் கடந்து
உகன்றான் கிறுத்திடுது காதுவி , கொடிய மதகு
உசாரியும் மதயாணைக் கூட்டங்கள் வரவும் காடுமீளாது
அக்காட்டை நீகடந்து உகவது அரிது . ஆகவே நீ
அவிவகுறியை உடல் கிதமுறமாக கிறுகாது தூரம்
உகவாயாக.

உகன்றான் உகன்றோள்கள் போல் கிறுண்டு
கிறுக்கல் கிறுக்கும் . அங்கே பேய்க்கும் தரும் பேய்க்கள்
நிறைந்திடுக்கும் ஒரு காட்டிணைக் காண்பாய் . அப்
பேய்க்கள் உகன்றோள்களின் உகன்றோள்கள் , கிறுண்டு சமயம்
உகன்றோள்கள் அவர்கள் உயர் அன்றிப் படுகும் பேய் -
கொடுகி உடுவர் .

அக்காட்டிணைக் கடந்து ஆடுகாது
தூரம் உகன்றான் , பவள மெகலைவையப் போன்ற
ஒரு நாடு தோன்றும் . படுவமடை காலந்தவநாது
உபய்யும் பன்னவநாடு என்னும் உபயகாடு உகந்தும்
அவிவகுறிய நாட்டிலே , உதி நடந்து உகன்ற உடுத்திடுது
ஒரு திங்கள் தங்கியிடுது , அங்குடுத்து மேல் உகன்றான்
கடந்து உகல்ல முடியாத கவிநிறைந்து காட்டுப்பாணை
உகன்றோண்டு .

அக்காட்டு உழியின் உகன்றோள்கள் முடிந்து
சாகத் திணிந்துவர்கள் அன்றான் வேறொருமும் உகல்ல
மாட்டார்கள் . அவிவகுறியின் விசும் கொடிய அனல்
காற்றைப் பற்றிக் கிறுகாது உகன்றும் திவந்துபோகும் .

காட்டுநீர் கண்ணீர்

கைவெப்பத்தால் கண்ணீர்களை வேடய
பெண்டியாணைகள் உருட்டும். ஆண்டியாணைகள் அவற்றைத்
தழுவி வெப்பத்தைத் தாங்கிக் கொள்ளும். ஆண்டிமான்
கண்ணீர் வேடய பெண்டியாணை உருட்டும் வேடயம் உருட்டி
மேலே நிழல் கண்ணீர்மேல் அவ்வாண்டுமான் நின்று
நிலையிலேயே கைக்கீழ் தன் நிழலையே பெண்டிமான்நிற்கும்
கொடுக்கி உடல் தான் உடலும் வெய்யில் நின்று உருட்டி
உண்டியும்.

அக்காட்டிலே வேண்டியாணைகள் வெப்ப
மிடுதியால், மதகீரோடு, சிறுநீர் நிலத்திலே தொரிய,
முறுக்கவழிந்த கயற்றைப் போலவும், தடையும் மின்னலைப்
போலவும் படமெடுக்கும் பாம்புகள் அந்நிலையில் உந்து
விழ்ந்து பந்த பந்தத்துச் சாகும். கத்தகைய காட்ட
வழியில் அந்நிலைக்கு போனவர்கள் அன்னால் டெற்றவர்கள்
கைவெப்பம் கண்ணீர்மேல் அந்நிலைமேலேயாகும்.

நன்றணையால் கருத்து வக்கியவர்களும்,
தம் வேண்டி நெகிடி உழைப்பாறிகளில் கருத்து குளிர்த்தவர்-
களும், முறுக்கிய கைவேடய வேடயவர்களும், துடிக்கிவர்-
களும் உடைய பலர் அவ்வழியிலே உண்டனர்.

அவர்களைக் கடந்து நீ கண்ணீர்மேல்
துடிக்கிவர்கள் துடிக்கியிருக்கும் குளிர் நிழலும் வேடயதாகிய
அம்மனைவப் தொடரில், சித்திரகூடம் எண்பதாகும்.

கூடு மரங்கள் நின்றிருந்த காட்டுவழியே
பண்ணிரண்டு காதுவழி தூரத்தைக் கடந்து கண்ணீர்மேல்
கத்தகைய காட்டுமான் என்னையக் கடந்து கண்ணீர்மேல்
காய்க்கி கறுக்கிய கண்ணீர்மேல் பூவின் கருத்து எழுந்தருளும்
பொருட்டிலுள்ள என்னவற்றிலும் நின்றிருக்க, நின்றிருந்து
எழுந்துநின்ற வேறொருவாகிய கண்ணீர்மேல் துடிக்கு உயர்ணை
யும்

மிக விரிந்த மகாபலயம் , உடைய தக்க நாட்டின் அடிமைக் காண்பாய்.

நீ கடந்த உகல்யம் கண்படுபெடும் அங்குடைய நாட்டில், கரு மரத்தின் உச்சியை படுத்த பாணாயன் கிரந்தி பழம் உதிர், அது நீண்ட வளர்ந்த பூங்குப் போயும் கடுப்பின் உச்சியை படந்த தோண்டையக் கிந்தி - சூதற்கு உகல்ய அப்பகுச் சூதற்கு சூதற்கும் தோன் கிளிகணா தக்கக் தோக்க மோத்தியுள்ள வானாயும் உறாவுகணம் போடபு யிடும் உறும் சூதற்குக்கும் திடத்தைக் கிடந்தியுள்ள பூம்புணல் துற்றைப் பாடுப்பாய்.

அதனை நீ திருந்தி உகல்யின், யானைத் தந்த காலமைத்தி மாணிக்க கவர்மாள்தைய உகல்யையான சூதானான் மேல் கணு வேட்டி, தோன், நாய், மாமிசம், கிழங்கு, காய், பழங்கள் தகையவற்றை உண்டு வாடும் வேடர் துணைக்கள் சூதற்கு காட்டினைக் காண்பாய்.

அங்கு பறரால் தனிதல் காணமுடியா நடைமணிகள் திரைத்தொடாகிய தான்கு மோதிகள் தோண்டி அயற்றல் உருமாம் தக்கச்ச சூதற்கு கிழங்குதைய பொற்றாமரை மலர்கள் திரைத்தெக்கும் திரைப்பாலக இடம் திரைப்பம் பொன்மோலாக்கி துனிவடச் சூதல்யம் பாதிரச நீர் தையதாடும். திரைதொடாக தோண்டி தவ்வா தோய்க்கையம் திரைக்கும் துண்டையுடைய நீர் தோண்டி திரைதொடாக திரைப்பலர் அடுப்புகள் திரைத்தி, திரைதைய இடம் அடுதும் தோன்றதாடும் அக்காட்டிலே வாடும் வேடர்கள் அயற்றைக் காவல் காத்தித் தொண்டிடுப்பர்.

கிறதியாக சேவைகள் நிறைந்த உணர்வு
என்றும் மனம் உணர்வு உலம்பும் தோன்றும். அது அழகும்
கொடுக்கியும் திங்கள் சூழலால் காட்சிதரும்.

அங்கு அகமத்தி கருவியை வாழ்கின்ற சுவணவரன் மீண்டும்

பிறகு மூலம் உழவே நடந்து சென்றால்
தொழுகை நீ கர்மக்க வேலேடுய மத்திரமடாட்டை -
காக்கும், பூத்த புயலம் மாலையணிந்து மண்ணைக்
காண்பாய்.

அது உணர்வுக் கலையாய் அமைபும்.

மண்ணிலகை ஆளுகின்ற வேர்தன் மாசுந்த உணர்வுக் கருவியை
உடைய மகளை மணம் மூத்தி, உணர்வு அங்குகளே
தங்கியிருக்கவும் கெட்டுக் கொள்வான்.

அந்நாட்டில் அப்படி தங்கி வாழ்ந்து உடல்
நாளில், உணர்வுகளையெல்லாம் அந்தி கிடந்து உணர்வுகளால்
போல, உணர்வு அந்தி வாடிய உணர்வுகள் எல்லாம்
உணர்வு உந்தி சேர்வார்கள்.

மேலும் அவன் உலகத்தைப் பார்ப்பதற்கு
நன்மதிக்களைக் கருவ சித்திரம் சேவகந்தி இன்மை
தரும் மீண்டு மத்திரங்களைக் கருகின்றான் அவற்றில்
முன்புதான், " உணர்வு பாயும் அப்பினைப்பூட்டியது,
ஆண்களும், மயக்களும் கண்ப உணர்வுகொள்ளச்
செய்யும் காமமும் விரும்பும் கிரகலத்தையு. பாயும்
மற்றும் அது உயிர் பூச்சிகளின் நஞ்சினையும், பிற
கேடுகளையும், மற்ற வேய்களையும் போக்கும்
உணர்வாடு மத்திரம். மீண்டுதான் மத்திரம் வேய்-
களை போக்கும் மத்திரம். மேலும் நீ உலகம் உணர்வு
உடைய உணர்வுத் தரும் என்றும் அபுணர்வுக்
கருகின்றான்.

மேலும் சிதந்கணல், சிவகணை நீ பிணைக்கின்ற
 கிரந்தலு தந்தையம் பன்னிரண்டாவது திங்கல் அடையப்
 பவ்வாய் என்னான். கீழ்ப்பு பன்னிரண்டாம் திங்கல்
 கிராமாயுரம் அடைந்த நீ கிடையநீகரணைக் கொண்டு
 லன் னைக்கு உழுவது வந்து உய்க்க வேண்டிய
 திருமயையம் முனைந்து கிட்டுவதுலகை சீதலும்
 பொறுப்பேற்றி, விடாக்கள் பல கொண்டாய், அடுகப்
 படுமான் அடியுறு, பறவத்தியர் வீட்டு பெரிப்ப
 வீட்டையாய் என்னி கிறிணான்.

சிவகண் - வேடன் :

தந்தை கொம்புடைய ஆண் யானைகள்
 உடல் தீர்த்தும், கோபுரிதணியாது பிணைபிடியபு
 பிழிதும், பெண் யானைகள் நிறைந்து வாழ்கின்ற காடுகள்
 தீழ்த்து மலைச்சாரலை, சிவகண் காலால் நடந்து கடந்து
 உண்ணான்.

அவ்வாறு காட்டு உழுவல் உகிவுக்கல்
 கடுமைமக்கி சீண்டியுணர் நிறுத்தியுடையவன்,
 ஆடலான உகையிடுவான் உடுமையப் பற்றி கிடுத்து
 கிடுத்து மார்பு பிடுவிக் போனவன், உடல்சூழலும்
 மயர் நிறைந்து கிரம போன்ற தோற்றமுடையவன்,
 உய் உயற்றினால் கண்டநயாதவன், ஆடலன் கிரல்சூவ
 போன்ற சூவ் உடையவன். உகைய
 வேடன் பிடுவன் எதிரு உந்தான். தோற்றமுடைய

வினாமும் - வினையும்

கொடியால் காய்ந்து சூற்றிய கிடுநீடு
 - கணையம், சினைவயுள்ள தேணையம், கொழுந்த
 கிணைச்சிவியணையம், கன்னிணையம் சிமந்து, பெண்
 யானை

போன்ற நலையும் , தமர்கீழ் மார்பும் , துறையாவாண
 உடைகளும் உடையவளாகிய தன் மணையுடன் , நகுத்த
 மான் தோல்களான தால் குடும்புடனும், அம்புடனும்,
 மரபரியுடனும் எதிர்ப்பட்ட அங்குலமணை , கைய நீண்டியுடைய
 வேலைநீதிய சேகன் , அலணைப்பார்த்த , "நீ எ மணையின்
 வாழ்பவன்" என்ற கேட்டான்.

“மாவைகள் போல் திணைக் கதிர்தன் விணாந்-
 திருக்கும் உயிரிடைய திணைப்பணம் குன்றடுக்கின்றது.
 அதற்குத் தென்னைவயலுள்ள அழகிய மணையச்சியிலே
 வாழுகின்ற வேடங்களுக்கும் தலைவன் நான்” என்றான்
 அங்குலமன்.

நீ உண்பது யாது? என சேகன் கேட்க,
 அதற்கு அலன், ஆண்பன்றியுடன், முள்ளம் பன்றியையும்
 தென்னார். அலத்திச் சைமத்த கறிஅணையன் , தேனாகிய
 நெய் மகையும் கோத்தி உண்பதுடன், நெல்லால் உண்டாகிய
 கன்னிணையுடன் நின்றயப் படுவேளம் என்றான்.

முன்பு கண்ணச்சியிணையுடன் தேனையுடன்
 கன்னையுடன் உண்டு ஒரு யிர்கொன்ற பாலத்தாவத்தான் இ-
 யறையால் தத்தொழும் புரியும் வேடராய்ப் பறந்திள்ளிர்,
 எனவே நீர் கண்ணும் பிறையிர் தென்னார் அணத்திந்த
 வாழ்வதை அடிபுகுகு என்ற சேகன் அறிஅண கறையும்,

காட்டில் வாடும் அங்குலமன் கன்னையுடன்
 கண்ணச்சியையுடன் உண்ணாது வாட்டொழித்தால் நாங்கன்
 எவ்வாறு யார் மணத்திச் வாழ்வேளம். எனவே இவற்றை
 வாட்டொழிக்கச் சாவிலி எம் உடலை உருத்தாடு :
 வேறொவர் உடலை வேண்டொணாவும் வாட்டொழிச் சகம்”
 என்றான்.

இறைச்சியை உண்டு உண்ண வளர்த்து, உணவ்
 பெருக்கி நரகத்தில் வாழ்வு நடவதா? அவ்வாறு உண்
 னைவை விட்டுவாழ்ந்து தேவராய் வாழ்வக வாழ்வு
 பெற்று கிடுப்பது நடவதா. கிறிஸ்துமையும் ஆராய்ந்து
 நீ உன் உன்னதத் நடவதென்பு பட்டதைத் தெரிவித்து
 என்ரு சிவகண் கேட்கும்,

உணவைத் தின்னாது வாழ்ந்து வாழ்வகின்
 தேவன் ஆவதே நடவது என் வேடன் கூறினான். நீ
 உண்ணாமு அறிந்து சொன்னாய். எனவே வேடனை நீ
 மேல்தினை அடைவாய்.

காட்டிலே உண் கிடுக்கையே உட்கொள்ளுண்
 ன்ரு நீதொண்ட சுவாசாவ் கிடுகு நீ கிடுப்ப்
 பெருகிவை அடைந்தாய். அருக நூற்கின் கருயுள்ள
 புகைத் தெருகன் என்வாய் உண் உணவை தைத்து
 தெரிக்கியே கிடுகின்றான். அதை நியும் உன் கிடுக்க
 காலத்தில் உனக்குப் பயன்தரும் வேண்டும் மிடுகு
 பழம் வேண்டி கிடுகின்றவையையே கை தெருக்கென்ரு
 சிவகண் உரைத்தான்.

அவ்வாறு சிவகண் கருயுடன், தேவம்,
 கிடுக்கியும், கிடுக்கும் அறிவே துறந்து சிவகண்
 அழகாழி உணங்கி, தேவன் உசாரியும் என் பெருமைகண்
 தென்கிறேன் என்ரு கூறி உணவாய் வாழும் வேடன்,
 தென்ற மறு, சிவகண் காட்டுத் தியாய் கிடுப்பய் தின்று
 யானைக் கிடுத்தின் கிடுப்பதைத் தீர்த்தான்.

உன் அடுக்கித் தென்ற தென்ற
அரண்பாதம் என்னை உணவைய சிவகண் அடைந்தான்.
 அடுகுவாழும் மிடுகிடுகினை உணங்கிப் பெருகினான்.

அடுக்கணையும், சினாலயத்தையும் மலர் ஆவ
பல்லவ நாட்டின் தலைநகராகிய
சீவகிராமம் என்ற நகரைச் சேர்ந்தவர்தான்.

அந்நகரின் அடையாற்றில் முன்றில் நடனப் பாண்டி -
ணாகிய குதிரகப்பாண்டி என்பவரின்
நடனத்தை அந்நாட்டின் கிளவணாகிய உலோகபாலன்
கண்டு களித்துக் கொண்டு இருந்தான். அப்பாடு சேவகன் அங்கு
அவன் மீது காதல் கொள்கின்றான்.

முல்பாண்டி என்ற ஒரு பூரண இயல்புடைய
பவமூக்கனின் சகுந்தல உளத்து அந்நகர் புகழை அங்கு
கொடுக்க ~~...~~ திலோத்தமையன் உயர்நிலை உளத்து
உருமினலயம் அக்கொடியல் ஞாலல் போலும் அடுப்புமலர்ந்து.
மயல் போல் ஒரு பணிப்பாண் வடிவத்து. மலர்க்கொடிய
போன்றவனா! இவளத்த இயல்பு மலர்க்கொடிய என்ற கைய

அப்புபோலும் கண்களையுடைய புகழை,
பெரும் உகிவற்றை மக்களுக்கு அளித்து அந்நகர் கொண்டபடி,
முல்பாண்டியை அடைந்தான். அச்சொலையால்
கொடுக்க கொடுத்தான் மூலாணைப் பரம்பரத்து தன் திட்டக்கைய
நீட்டினான்.

நீலய அன் புகழையின் கீழ்க்கிணர், அழகு
கொடுக்கின்ற ~~...~~ நுலய என்ற இணைத்து, நீட்டிய அன் கையை
அக்கிரம ரத்தம் உடும் பாம்பொன்றி திண்டியது. புகழை
அம்மலையா என்ற கைய, அயுக்கட்டு வடிய ஆழியடம், எண்ண
மறவர்தீர் என்ற கைய அகலகைத் தலையபடி திவத்தம்
கொடுத்த விழ்ந்தான்.

உலோகபாலன்க்கு சையித் ததர்வாகி, அன்
சேவகன் அங்குக்கே கிடுக்கம் கொள்வி, அரண்மனைக்கிடு
சென்றவன் பவ மட்டுவர்கள் கைய வைத்தியம் சய்தான்.
அந்நகரின் அங்கும் பவ மட்டுவர்களைச் சய்தம் அண்ண
பிழைக்கவைக்க முடியவில்லை. அங்குக்கு உயர் இயல்பு
என்றான்.

இவ்வாறு தனது பாலகீழ் பழையையப் பழக்கிச் செய்பவர்களுக்கு தண்டாட்புள் ஒரு பழைய, திறை கடலோடிக் கவங்கனில் தொண்ட வந்து மீதீத திரண்ட குண்டித்தையம். தீண்டுகளையம் அரண் தனபுத் பரிசாகத் தடுவான். திறையுள்ள மொள்ள - நடுகிணைப்போக்கி அப்பரிசுணைப் பெறக் கடனி என்றி, உலோகபாவன் கிழலோல் எங்கும் முரணையு ஆர்வத்தான்.

கிணைக் கேட்டு, கிணைத் தீண்டியது சீதமண்டலி என்றி சிலும், இராசமாதாகம் என்றி சிலும், கிணை கிழ நாகப்பாம்பே என்றி பவரும் கிணைத் வாதலும் பத்தலும் சிவீகீதத்தையுட அநிகமண கிணைப் பத்திரிக் கபணம் என்றும் சிலும் கிணைப் பிழை

கிணை கிணைத் திட்பான் என்றும் சிலும் கிணைப் அங்கிடுத் திடத்தகன் கிணைப் பழையகன் சூது கிணை அரண் என்றும், கிணை நம் தீண்டித்தீத் தீர்க்கும் கிணையுள் ஒருவன் கிணையுள் என்றும் கிணையான். அகணை அழைத்தீயு அரண் கிணையிட்பான்

* பாம்பு கிழக்கும் காரணங்கள்

கிணை ஒருவன் பாம்பு எப்போடுதவ்வாம் கிழக்கும் என்றி அனவலையு கிணையுள்.

1. விவரி அதிகமாகி சிணையுளும்
2. தொண்ட பயத்தாலும்
3. தனக்குரிய உணவு என்றி கிணைப் பவரும்
4. மருத்த கோபத்தாலும்
5. கிணையோடு கிணையு காலத்தி அங்கும் பிறரைக் காணவதாலும்
6. மகிழ்ச்சியால் படமெடுத்த ஆடும் பிழை
7. தான் குணும் உபாது பற்றும் எதிப்பலுதாலும்

8. பிறர் தனக்கு இன் செய்தினைப் பற்றி மனதில்
 தொண்டும் பாம்பு மூலத்தைக் கடுக்கக் கூடும். அப்படி
 கடுக்கையால் மெல்லாயாவும் கீழ்வாயாவும் உள்மயக்கின்
 வழியே கடுவாயால் பாம்பு அலுத்தைப் பெய்யுமாயின்
 அது உடனே உயத்தைக் கொன்றாலும். மற்ற பற்களால்
 கடுத்த வாயினால் அலுத்தை உட்கொளையின், உடலுக்கு
 துன்பம் நேரிடும் என்பதாம்.

* பாம்பின் உணவுகள்

பசும் பாவினாவீ செய்த பாம்பினால் போல
 அப்பாம்பின் உள் மணம் விசுவதாயின் அது அநீதணமாதல்
 பாம்பாடும். காலைப் பறவையின் பூத்தி நடுத்தியாவட்டை
 மலையப் போல அது மணம் விசுவதாயின் அது அநீதணமாதல்
 பெரிய தாண்டி மலர் போலும் வாசனையதாயின் அது
 உணிக சாதிப் பாம்பாடும். இவை மூன்றையும் சேராது
 அரிதாயல் போல் மணமைய தாயின் அது சுத்தியாதல்
 பாம்பாடும். இவை யாவையுமே சீதிர தூவிடுவதற்கு
 கற்றவை என் சீவகன் கூறலாம்.

பின் பசுமைக்கு சூது இன்ன என்ன
 சீவகன் அலங்குக்கு நேர்கொடுக்க நின்று அலகை நேர்க்கி
 இரண்டு மத்திரங்கணாக் கூறலாம். பசுமையால்
 உடலில் ஏறிய அலகும் பசும்பசுமையாக இருந்திருந்து பசுமை
 சூயால் உடல் எழுந்து போல அழிந்து எழுந்தான்.
 அதே சீவகன் இரப்பகைப் பார்த்து அயல்படைந்தான்.
 பின் அபரம் அறிந்து அலகை மெல்ல காதுமூன்று குன்
 உள் மெல்லுந்து மென் பசுமையற்றான்.

அவ்வண்ணம் அண்பால் நார்த்தான்.

அங்குள்ள பலரும் சேகானை,
அத்தியாதர வீரன் என்றும் உரணவர் குறையன் என்றும்
பேண உயரைய மீட்டுக கொண்பார்க்குமன் என்றும்
கூறியவர்கன், மண்ணன் கையகீடுக உயணை மணம்
செய்ய கொடுப்பான் என்றும் கூறியவர்கன்

பின் பணிப்பணிகள் கொண்டு வந்து
ஆடை சூழியவற்றைய அயலும் ஏற்றி அணிந்து
கொண்டு, பாதுகீட்டுடை அணிந்து நடந்து கொண்டு
நூலவர்களைக் கொண்டு அவர்களைக் கட்டி
அடையவும், உண்கன் அயலும் உயர்த்தும் கூற
அயலும், இன்னொரு பொருள்களையும் பரப்பிவைத்து
கொண்டையான சேகன் அடிமேல் வளங்கொண்ட

அங்குள்ள பொருள் கையகீடு குறிப்பையவ
சந்தித்துக் கொண்டனர்.

மண்ணன் தனபு மட்டுமே அல்லாது
சேகன்கீடு, பழையகீடு திரிமணத்துச் செய்கு கொடுத்தனர்.

கண்புடன் உண்புமாதிகள் கழியவும்,
பலபாடுகளையும் காணவேண்டும் என்ற சிந்தனை
ஏன்றைய ஏன்றைய சேகன் உண்புமட்டுமேயின்
பார்க்கு கொள்வதும் போல, பழையைய பிப்பிந்து
கொண்டனர்.

பழைய மலம்பல் !

கண் அழித்து பழைய சேகன்கீடு
கொண்ட வகுத்து மலம்பலாள். அயனைப் புகழுகளில்

தேவனான். கிளியோடு புலம்பி அகிரான் மைதீட்டப்
பெற்ற தண்கணையுடைய டயீலு! அவர் சென்ற கிடத்தை
நீ கிழவாயாக என்றான்.

பார்கின்ற உலகக்கே நீ எண்க்கே வேண்டிய
நான் கேட்ட ஒன்றையும் கீழாது இக்கின்றாயே என்க
அவ்வாறக்கொடும் இவ்வாறான்.

இரத்தபாய்ககககக, சரபுண்ணை மரங்ககக,
தீளிரிவைககக, உரகமணம் விசும் டலர்ப் பபாழீயே,
புனிச்சுடர் விசும் வெண்ணிலவே என் உயர்க் காதுலன்
இக்கெம் கிடத்தைக்கீழீர் என்றும் வேண்டி நின்றான்.

பொன் போஷும் புனிஷ்சும் உரணலகில்
உண்கின்ற தேவர்ககக, நீங்குறவது என்னையர்க்
காதுலன் சென்ற கிடம் அறிந்தீடுப்பீர்! அவரிடத்தைக் கீழீர்
என்றான்.

இவ்வாறு டீயுமை சுவகன் பர்வாணன்
அகிர புலம்பி அரத்தினான்

[Faint bleed-through text from the reverse side of the page, including words like 'புலம்பி', 'அகிர', 'அரத்தினான்']

அலகு-4 - கம்பராஜாயணம் -

அயோத்தியா காண்டம்
குகப் படலம்

குமீழ்க் காப்பய உலகல் தனகீதகன வீடு
சிறப்பைப் பெற்ற நான் கம்பராஜாயணம். வாண்மீதியான்
கணகையக் கம்பர் தமீழ்நாட்டிப் பண்பாட்டிற் கெற்ப
மாற்றி. அமைத்தீர் னார்.

கிடுதூய்க்கீ கம்பர் கிபிடையர் கிராமாத்தாரம்
அன்பதாடும். கீழ் கீழ் காண்டங்களை வேடயு. 10,000 தீற்றி
அதிகமான பாடல்களை கொண்டுள்ளார்.

கம்பராஜாயணத்துல் அயோத்தியா காண்டத்துல்
குகப் படலம் அமைத்தீர் னாய்.

குகன், வேடவே கவீத்தலைவன், அரையான்
கீதையும், காண்மீ தோன் ஓசடுப்பும் அணிந்தவன்.
கிடுப்பைச் சற்றீக் கட்டிய மூன்றோடு மூன்று பிணைக்கப்
பட்ட முனிவரவை வேடயவன். வீரக்கடியுடன் அணி-
கலன்கள் பல அணிந்தவன். கிடுனைப் போன்ற
நிறத்தையுடைய தலைமுடியையுடையவன்.

பாண்போன்ற பரந்த மார்பிணையுடைய
-வன், கிடுதீரணி உச்சிரமும் போன்ற கையும்,
நீண்ட கைகளும் கொடிய பார்வையும் கடுமையான
நிறத்தையுடையவன் உடமும் கொண்டவன்.

கவீகையாற்றின் அகியுள்ள கிடுக்கியும்
அணிதும் வேடுகீத் தலைவன். கவீரம் நாறாய்க்குக்கீத்
தலைவன், கவீகையாற்றின் கீழும் அநுந்தவன். வேடடை
நாய்களை வேடயவன்.

கந்திரியம் அதுவும் இரண்டையெல்லாம் ! தேனம் மீனம்
ஏந்தி இராமனைக் காணச் சென்றான் அவன் தங்கியிருந்த
தவயானியின் வாயினால் அடைந்தான்.

கிணறுவா! நின் கழல் சேலக்க வந்தேன்
என்றான். கைக்குள் அவனை மெய்யும் விசாரத்தான். மீனம்
தேனம் இராமன் உண்ட பழக்கமென்று. என்னும் அன்பன்
தொண்ட வந்து தந்தை ஆதனை அவற்றை வேண்டி என்ற
மறக்கலினை.

" அன்புடன் படைத்தே, தன்பதற்கு கணிதீ " எனக்
கூர் ஏற்றிக் கொண்பான். ' அருதினும் கனியது ' என்று
பாராட்டினான். ' கை யாழ் ஏற்றிக் கொண்டு போம். அதுவே
உண்டதற்குச் சும் ! நீர் லண்டினையு கொள்ளவரும் என்று
கூறி அவற்றை அவனிடமே திருப்பத் தந்தான்.

என் தை. கிடுகிலையால் பார்த்து கண்களைப்
புறங்கி எறியாமல் கிடுகிலையேனை ' என்று கூர் வந்தேன்
அடைந்தான். சூன். சூனின் ஆழ்தே அன்பு இராமனைக்
கூர்ந்து விட்டது. " யாதிரும் கனிய நண்பனை! எண்ணாடு
கிடுப்பாயாக " என்று அன்பு பாராட்டி அவனை ஏற்றிக்
கொண்டான். சூன் தன் சேனையைச் சிறீரயும்
காலம் செய்யுமாய் செய்து, தானும் உறவுகாமல் கிரந்த
போல் சிறீரி வந்து காலம் செய்தான்.

மறநான் மறாது விடந்தது. இராமன்
காலக் கடனை முடித்தான். வேதியர் வேர் அவனைத்
தொடர்ந்து வந்தனர். சூனைப் பார்த்து இராமன்,
கங்கையைக் கடந்து அக்கண்களைக் கொள் வேண்டி
என்றான்.

இராமன் மீது அன்பு கொண்டு, இராமன்
" உனக்கு வாய்மை ஏற்றினான் ஆகவேண்டமா ? திங்கை
எங்கிலோடு கங்கைக் கரையிலேயே சீதையோடு
தங்கி உடவாமே.

காலமெல்லாம் இங்கே தங்கி வாழ்ந்த
 குடும்பம். இங்கே உங்களுக்கு என்ன கூறு. நாங்கள்
 காட்டு டணிதர்கள். என்னை, உம்பகைதர்க்கு உங்களை
 காட்டு தொடுக்க யாட்டுபாம். உண்ண வேறு, உடுக்க வேறு
 தங்க வேறுபுன் தவற்றை அடைந்தீர் தடுக்கின்றோம்

தேனும், திணையும், ஊனும் சீனும் உள்நாள்
 திரிந்த வானையாட காடுகள் உள்நாள். தீந்தி
 வானையாட தீந்திணைந்த கடுக்கை நடு கடுக்கிறாய்
 உய்யுணையாக எம் வீரர்கள் உள்ளனர். ஏவலுக்கும்
 காலவழிக்கும் கண்ணகற்ற வீரர்கள் இங்கே காத்தீர்-
 கிடக்கிறார்கள் என்றான்.

வீரனே! இங்கே நான் வந்தது உறவி
 வானையாட அல்ல. முண்ணிய நடுக்கள் ஆடவும்,
 நானா நன்னாறு நண்ணாதுமேயாகும். கீழே என்
 அண்ணையின் அன்புக் கட்டணையாகும். பதினாண்டு
 கீண்டுகள் வறையால் கழிந்து வரும். திரும்பும் போது
 உறும்பு வேணைச் சந்திப்பேன் என்றான். உன்
 உடுக்கை ஏற்றியேன் என்றான்.

"யாழ் உடன் குறந்தவர் நாவ்வர்!
 உண்ணாடு சேர்ந்தி ஐவர் ஆடிவாட்டுபாம்" என்ற
 அன்பு பாராட்டினான்.

கூண் அதற்குமேல் பேசுவான். அன்
 கட்டை சையிவதி நாட்டம் தொண்டான். ஆடும்புக்கர்
 வந்தது. அது கிராமன், கங்கை, சீன ஆகிய
 சிறுமே ஏறிக் கடுக்கையக் கட்டுத் டுக்கையுக்கு
 தொன்று சேர்ந்தான்.

சிவகு 5.

1. பெரியபுராணம் - சண்டிலேசுரநாயகர்

புராணம்

பெரியபுராணம் கண்ணகலையின் பரிபாடலில் கை
கையாலும், அகலாதி தமது திருமொழியில் எழுந்தருளிய
வந்த அடியார்களைப் பற்றிப் பேசுகின்றது. புராணம்
என்ற பெயரில் தமது கிடைக்கின்ற நூல்களைக் குறிப்பிட்டு
கூறியதாகும். சைவ சமயத்தின் பெரிய பேசும் நூல்களில்
கூறியது.

கீழ்க்கண்ட கையாடல் கீழ்க்கண்ட கையாடல்
கையாடல் அண்டமொழி ஆய்வு என்பதும் கீழ்க்கண்ட
கீழ்க்கண்ட கையாடல் பெயர் "திருத்தொண்டர் புராணம்"
என்பதும். கையாடல் காண்டங்களை உள்ளது,
13 சூத்திரங்கள், 4287 பாடல்களும் உள்ளது.

அதற்கு முன்பு நாயகர்கள்
அவற்றின் கையாடல் கையாடல். பெரியபுராணம் பத்தியை
உயிராகவும், அறநெறி உயிராகவும் கொண்டு காப்பிய
மாகும்.

சண்டிலேசுர நாயகர்

சோழநாட்டில் மண்ணியாற்றின் தென்-
கரையிலுள்ள திருச்செய்வூர் என்னும் திருத்தலம் சிறப்புடைய
அவ்வூரில் எச்சித்சின் என்பாருக்கும் படைத்தியா
என்பாளுக்கும் அருந்தர் அகாரதேவர்.

இளம் வயதிலேயே விசுவசுடேவர், வேதாசலங்கின்
உட்பொருள் ம.மொடு சூப்படி சுவாகம உணர்வைப்
பெற்றார். உலகங்களை, ஆதிதிகம் அகியர் கையாடல்
உணர்வைப் பொருளை என்னும் அறிந்தார்.

ஆனால் வழியில் அறாதேய புகழ்ப்பெயர்
பெய்க் கொண்டுள்ளது. அதில் கையாடல்புறையுடைய படி
ஆன்ற கையாடல்புறையுடைய, கோபம் கொண்டு உண்

தன் கையாளுள்ள தொம்பிணாவ் அப்பக மரட்டுணை அப்தீராண். அந்நாபு பார்த்த விசாரகடுள் , பசுவண் லேண்டையய எஞ்சிக்கூர், "ஊ நீ பசுகாக்கும் தொழிலை உட்டி உலவொடாக . யாடே கின் கைலகணை கைனித்யுக் தொன் லோம்" என்றான். கையையும் அலறு வண்பிக அகன்றி என்றான்.

அன்றி லேவ் , கோஷம் கயறும் தொண்ட சிறு குடுமி அகைய , மான்சொஷம் புரிநூல் மார்பில் புரண, பாஷம் பயணம் மெடுமொறு பசுக்கணைக் காத்தீ வட்டீரார். பண்டைய துவல்கிணையாவ் அலகூக் சிவபூணையாவ் லேட்கை ஏற்பட்டது.

அந்நூல்காரையன் அத்தி மரத்தடியாவ் மணலாவ் கோலாஷம் சிவனிங்கடும் அமைத்தீ, அடுகியுள்ள சிவன லேத்தீய் பூத்த மலர்கணைச் சேகரித்தீரார். கறவைப் பசுக்கணின் பால்பு திண்புயலும் பசுக்கீர் குடவிகன் குணையும் அளவற்றீவ் பாலைச் சுகாரித்தீரார்.

மணலிணாவ் எசய்த சிவனிங்கத்தீய்க்கடுப் பளவபுலேகம் எசய்தார். மலர் சூவ், கைய சூத்தணைச் சேவி விழுவாடு புரித்தீரார்.

கைணைப் பார்த்த அவிழுவில் உள்ள லேவண் பசுக்கணுக்கைய அத்தீணர்க்கிடம் கூறு, அவர்கன், விசாரகடுண் மரடுலேய்க்கடுண் என்றி கூறி, பசுவண் பாலைக் கறந்தீ விணைக்கிறாணை. அவண் திண்கையடம் கூறுபற்றி கூறு லேண்டம்" என லேறு எசய்தீ அவண் திண்கையாக எச்சதீச்சிணிடம் கூறுகின்றார்.

மறுநாள் அழக்கம் போல விசாரகடுள். பசுக்கணை லேட்டாக் தொண்ட அந்நூல்காரைக்கீச் சேன்றார். அவர் அறியாது எச்சதீச்சிண மணையத்தீடுத்தார். அந்நூல்காரையாவ் விசாரகடுள் அழக்கமாகச் சேயிவறு போல

உழுவால் இறைகளைச் செய்தார்.

எச்சிதச்சிண் மகன்மீது கோபம் கொண்டு
தான் வைத்திருந்த கைத்தடியால் அடுத்தார். பூசையின்
மீட்டுதலுக்கு உபாசகருக்கு அடியின் உழி தடியின்மை.
மாந்திரத்தினால் பாலை அன்றி கணவனுக்கு அபேகை
செய்து கொண்டு இருந்தார்.

உபமும் கோபம் கொண்டு தந்தை,
அமிலகப் பால் குடிக்கணைக் காலால் உடம்பு உட்பார்.
அதனால் பால் கீழே கொட்டியது. சிவபூசை தடைபட்டது.
கண்ணைச் செய்தவர் தம் தந்தை என்னாலும் அங்கு
தண்டனை தர எண்ணினார்.

"அவரது கால்கள் உடம்பு உட்பட வேண்டியவை"
என எண்ணி கோலை எடுத்து தந்தையின் காலை நோக்கி
வீசி எறிந்தார். கோல் கோடானியாக மாறியிருந்தது.
தந்தையின் காலை உடம்பு உட்பட வேண்டி வீழ்ந்து
எச்சிதச்சிண் இருந்தான். பூசைக்கு கையூறு நீங்கியது
மீண்டும் பூசையை ஜவர்கிணார் விசுவசுமார்.

கிணால் உண்டம் மகிழ்ந்து கணவன்
உபமயுடன் தோன்றி, தண்ணை விழ்ந்து உணவாகிய
விசுவசுமார் நோக்கி, 'நம் உபமருட்டு உபநீற தந்தையையே
அழித்து உட்பார். கிண உணக்கு நான் தந்தையானேன்"
என்று கூறி தழுவி மகிழ்ந்தார். சிவகுமாரனின்
திடுக்கரத்தால் தீண்டப்பட்ட விசுவசுமார் பீனியமைய
திடுக்கிந்தார்.

தொண்டர் தமக்கு அதிபராகும் பதவியை-
யும், சிவனின் உபமருட்டுக்கு உரிமையாளராகும்
சண்டகம் பதவியையும் விசுவசுமருக்கு தரவே
உட்பார், கணவனுடன் நீ "சண்டக உபமர் என்கு
அழைப்பாயாக என உபமருட்டியருளினார்.

2. சீறாபிமுராணாம்
நுமுலதீயுக் காண்பம்
விடுதீதுட்புப் படலம்

'சீறத்' என்றால் உபதீகீகை உரலாஜ் ,
 'முராணாம்' என்றால் முனிதீகீகை . கிசுவாமியதீகை
 உலகிந்தீ தீதீ மகம்மது நபி அவர்களை உபதீகீகை
 உரலாஜ்ணைக் கூடும் நாம் . கிடுபுணை கயந்ருயல்
 உமநுபுமுலஉராஜார் .

கிடுபுணை 3 காண்பங்களும் 92 படலங்களும்,
 5027 பாடல்களும் உள்ளன .

விடுதீதுட்புப் படலம்

மகம்மது நபி அவர்கள் தூண் ஓடு
 தீர்க்கதாசி, கண்ணுதீயுயல் எண்புணை மகீகயுக்கீதீ
 தெர்வாப்பதற்காக அவர்களுக்கு விடுதீதுட்பு
 சூயாசுய்தார் .

தூண் சீடர்கள் உபயலவாக கிடுணை
 நகரமகீகயுக்கீதீ தெர்வாக்க எந்நபாடுசுய்தார் .

தீர்ணிதைய பண்டையான
 அரண்மனை யொன்றை கிடுவத்தினை தூய்மைசுய்தார் .
 மகீகன் அமர்வதற்கு உரிய தூண்களை எந்நபாடு
 சுய்தார் .

நண்டு தொகுத்த உட்புணை
 கிடுசுதி அணைகலோ , தூடுபுஅரிசி, கால்புபுபால்
 கிடுந்ணைக் தொண்டு விடுதீது கலைக்க எந்நபாடு
 சுய்தார் .

3. தேர்பாவுணி - ஜயம் தீங்கு படலம்

கீதரலியைத் தேர்பாவுணியை தயந்நயவர் வீரமாளினிவர்.
கீர்த்தி மனமொழிப்புலவர்.
பாக்கினால் தேனா + பா + அண் - தேனா போன்ற கணிய
தொடுக்கப் பட்டமாவை எனும், வாடாது உல பாலவர்கமரம்
காண்டங்கணை னையது. கையர். கீர்த்தி மனம்
மன்றிண்டு படலங்கள் என 36 படலங்களைக் கொண்டது.

தேர்பாவுணி ஜயம் தீங்குத் தெளிவு கொண்டதைக் கீழும்படி.
கீழ்வண் அளித்தி வலிமையைக் கொண்டாண்
வாணதூதிகள், யுனி மொடுத்தி மார்பாகத் தேரன்மம் மணி
உடலினிடுது யுனி நிணுத்தி கதிசன் வீசிய வண்ணமாய் தேணை
கொரியும் கிங்கொருமையுடைய கீசையாடிக் கொண்டாண்.
கிணை தாக்கத்தித் துடித்தி கிடத்தி சீறவந்திசன் மெய்கண் டலனாகிய
கீசை ; தன் மணந்தினை உடுக்கின்ற ஜயமாதிய தியண்பு
போக்கி மகிழ்ச்சியடையுமாறு தேன் போன்ற கணிய தெய்வம்பு
பேசுத் தொடங்கினாண்.

வாடாது லார்களை யுடைய கொடியைத்
தாங்கிய நலிவவனை! திரிணை தூயோர் மொய் கீவாத
தூண்மையால் அறிவாத்தீர்னினவரது, "அழிவு கீவாத கண்கள்
மகணைப் பெய்வான்" என்றாண்

தாயண் வயாற்றல் கீற்றல் கீவாமல்
பிறிது கையு மொய்மாதம் கீரும். கடுப்பம் அடைத்தி அக்
கீவான் கீவாம் மொடுத்தி கீடுமயுணும் கீவாமல்
பெரும் கணைமொடுதண் கீவாமல் னை டாகியுள்ள
கீற்றங்களை தீக்கீவாண் என்ற காரணத்தால் கீயெடு என்றும்
பெய்கிட்டு அவனை அழைப்பாய் என்ற வாணதூதவனாகிய
காபிநியல் கீற்றினாண்

கண்ணால் கண்ட நிகழ்வை மகிழ்ச்சியும்
 அச்சமும் அடைந்த ஜன உணர்வுகளை எழுதி, நன் கவிதைகள்
 மணமாகப் புகழ்ந்துள்ள கடினமான உணர்வுகளை உடும் பத்திரிகையின்
 தீர்மானம்
உறுதித்தீர்மானம் :

பேரிடமாக உண்மையான உணர்வுகளை!
 உணர்வுகளையும் கலையும் உண்மையான உணர்வுகளை உணர்வுகளை உணர்வுகளை
 மெகதிகன் துறையும் உணர்வுகளை உணர்வுகளை உணர்வுகளை
 அறிமுகமானதை எழுதிக்கொண்டு அதன் மூலம் உண்
 மையான காரணம் திறமை மக்களோடு! உண்மை
 உணர்வுகளை அறிமுகமானதை எழுதி, மூலத்தை காரணமும்
 அறிமுகமான உணர்வுகளை உணர்வுகளை உணர்வுகளை உணர்வுகளை
 உணர்வுகளை உணர்வுகளை உணர்வுகளை உணர்வுகளை உணர்வுகளை
 உணர்வுகளை உணர்வுகளை உணர்வுகளை உணர்வுகளை உணர்வுகளை

உணர்வுகளை உணர்வுகளை உணர்வுகளை உணர்வுகளை உணர்வுகளை
 உணர்வுகளை உணர்வுகளை உணர்வுகளை உணர்வுகளை உணர்வுகளை
 உணர்வுகளை உணர்வுகளை உணர்வுகளை உணர்வுகளை உணர்வுகளை
 உணர்வுகளை உணர்வுகளை உணர்வுகளை உணர்வுகளை உணர்வுகளை
 உணர்வுகளை உணர்வுகளை உணர்வுகளை உணர்வுகளை உணர்வுகளை
 உணர்வுகளை உணர்வுகளை உணர்வுகளை உணர்வுகளை உணர்வுகளை
 உணர்வுகளை உணர்வுகளை உணர்வுகளை உணர்வுகளை உணர்வுகளை
 உணர்வுகளை உணர்வுகளை உணர்வுகளை உணர்வுகளை உணர்வுகளை

உணர்வுகளை உணர்வுகளை உணர்வுகளை உணர்வுகளை உணர்வுகளை
 உணர்வுகளை உணர்வுகளை உணர்வுகளை உணர்வுகளை உணர்வுகளை
 உணர்வுகளை உணர்வுகளை உணர்வுகளை உணர்வுகளை உணர்வுகளை
 உணர்வுகளை உணர்வுகளை உணர்வுகளை உணர்வுகளை உணர்வுகளை
 உணர்வுகளை உணர்வுகளை உணர்வுகளை உணர்வுகளை உணர்வுகளை
 உணர்வுகளை உணர்வுகளை உணர்வுகளை உணர்வுகளை உணர்வுகளை
 உணர்வுகளை உணர்வுகளை உணர்வுகளை உணர்வுகளை உணர்வுகளை
 உணர்வுகளை உணர்வுகளை உணர்வுகளை உணர்வுகளை உணர்வுகளை

சூதையன் வேக

ஆயத்தம் விடுதலையாதனைக்கும் மீண்டும் என்மீ மீண்டும் உதாண்டவனாகிய சூதையன் தனக்கும் மேல்-கூறியவாறு அங்கிப்பலம், கண்ணனை அன்பு உபாடுதல் மலரடியைப் போற்றினான்.

அச்சம் நீங்கி மனத்தின் மகிழ்ச்சி உதாண்டவனாக கண்பம் என்னும் இளத்தல் பிழ்கினான்.

கண்ணித் தாயை கீ கண்ணன் உணர்வுகள்

உதாண்டவனான உரங்கினின் உகைல் உபற்ற உபண்ணாகிய மரியான் தன் அணையத் திரித்த போது சூதையன் அறியத்தல் விடுதலையாதனை தன் விடுதலையாதனை விடுதலையாதனை, தான் உணர்வுகள் திரித்த மீதுமறை போலக் கண்ணன் கொரித்தல், அயலுதைய கிடுதலையாதனையும் உணர்வுகளை.

கூதையன் உபாடுதல் தயவுடன் எண்ணி அடையவாகக் உதாண்ட இன்பிணையுதைய அறவழியின் நடப்பவனே! உகைத்திடுதல் தனவவியே! என்னவற்றிடுதல் பிழ்கினான் மான கண்ணனை மகனாகக் கிடுதல் திரித்த உணர்வுகளை திரிமணையாகக்க கிணையாகக் கடைப்பிடுதல் உகைத்தல் மீதுமறையுதையவனே!

கூதையன் நீங்கி அருள் காட்டுதல் உகைதல் மீதுமறையுதல் தன்மையைப் போல், அரும் நீங்கிமொறு நடத்தல் உதாண்ட எண்ணுகளை நீடு போக்குவாயாக, என்னான்.

கண்ணித் தாய்க்கு உணர்வு உணர்வுகள்

கூதையன் திரித்தவனான சூதையன், தன்மையின் உகைதல் மீதுமறையுதல் அறிவான அடைந்தான். அடுதல் அறிவான

* கடவுள் காட்சி

சூட்சு மரியாணை பவஞ்சு புகழ்ந்து கூறியதை
விண்ணத்து மகிழ்ந்து தொண்டாடுகின்ற போது, மேலே நின்ற
தொண்டாடுகின்ற விண்ணவர் அடைந்த நின்றது சூப்பந்த
கூறு காட்சியைப் போலவே, யான் என்னு ரன்ற பந்தங்கள்
நீலிய சூறலொணாகிய சூட்சு, தன் உபமை உயிரிட்டு மனதில்
எழுந்தி தொண்டாமாறு அங்கு வந்து இரண்டாய் கூறலகின்
நிறைந்தது உயிரிப்படைபாகத் தொனியாக மேலே கண்டான்.

கிழிபுகளால் உயிரிட்டு தலைவாயாகிய மரியாணை, உலகத்
தலைவனாகிய கிணுலனை மகிழ் மனதால் தாங்கியுயர
அருள் தொண்டு உற்றிப்பார்த்து சூர்வத்துடன் தலைக்கட்டண
கிட்டதால், சூறியுயர்த்தின் மூர்த்தி நிற யாழ்நன் விண்ணவர்,
தம் நுகர்த்தல் தொண்டா முயரது மகிழ்ச்சியுடன் உலகத்துடன்
சூழ்ந்துள்ள மலைகளில் எங்கும் கிடைக்காத மாணிக்கத்துவம்
கூண் மாலைமைய நின்றது மகிழ்ச்சியுடன் அலங்கரிக்கி சூட்டினார்.

* திருமகன் காட்சி

அறத்தின் தன்மை எவ்வாறு நின்றதுவனாகிய
சூட்சு, கிணுநையவ்வாறு அறிந்து, தன் உன்னதம் எழுந்தி
தொண்டாடுகின்ற போது, இன்றிதன் யாவற்றையுமீ முற்றியும்
நீக்கி எவ்வாறுவற்றையுமீ மீட்டுகி காப்பதற்காக கிணுலன்
கிணுலகில் மரியாணின் உயிர்தம் எடுத்திக் தொண்ட
உடன் உயுயர்த்தையுமீ கிணுகாட்சியாகக் காணும் போது
உயற்றான்.

கிணுலன் தனக்குகண்டு அமைத்திக் தொண்ட
உடன் உயுயர்த்தைத் தன் தாய் உயிர்தம் தோன்றியுள்ள
பேன்கின்றனை உபடுத்துவத்தோணாகிய சூட்சு, உன்னதமாறு
அறிந்து கண்டான்

சூதாச, திருமலைத்தலான கண்ணலகைக் கண்ட
அகே லேணையல் கண்ணலகை அலகைப் பார்த்தார்,
வேண்டியபட்ட ஆர்வத்திடன் அவினிலவர் கண்களும்
எதிர்ப்பட்டன. அதனால் உண்பதும் உறவம் அதிகமாகி

உண்ணியதற்குக் காலவகைய கண்ணலகை
சூதாசைய ஆர்வத்திடன் பார்த்து,

" திருமலையின் லேணையை உட்கூட்டு காட்டிய
லேணை உடையகை. அருமையாய் லேணைத்
லேணைக்கொடியை நான் உண்கூட்டுத்து உருபத்தாய்
மரியான் உண்கூட்டு திணைவியாய்ப்பான்.

திணைக்கீ கடுமையாக ஆண்கிணை கிளவல்
கண்ணியாய் உருக்கு மரியான் எண்ணைப் பெரிவான்
ஆதாயும் எண்ண உடன்கூட்டு வளர்க்கும் உளர்ப்புத்
தீர்க்கையாக நீ உருக்கு அதன் சிலம் உட்பற்ற
நண்ணலகைகளை நீ அடைந்திட நான் உண்ணைத் துடி
தொரிந்து தொண்டை என்ன ஆராய்ந்து அதற்கு
ஏற்ப நடந்து தொன் உடையாக" என்று திரைகை
கூறினான்.

கண்ணலகைக்குக் கிளவல் தொகுதிய
உளர்ப்புத் தீர்க்கையாக சூதாசைய உண்ணவர்
உயர்வாக திணைக்கீ கடுமையாக புகழ்ந்து பவண்ணை
லேணைகளை லேணையைப் போலவாறி கண்துடி
தீம் லேணைத் திணைத்த அளவற்றும் லேணை
உட்கூட்டுதிக் கணைக்கீ கூறினார்.

கிணையல் தாய் உட்கூட்டு துடி கண்ணலகை
அடக்கீ திரைகை உண்கீகம் உசய்து, தன்
கலை தாரையல் படுமாய் உட்கூட்டு உண்கீகைகள்